

INFORMATIU D'AGRAMUNT I DE LA RIBERA DEL SIÓ

NÚM. 252

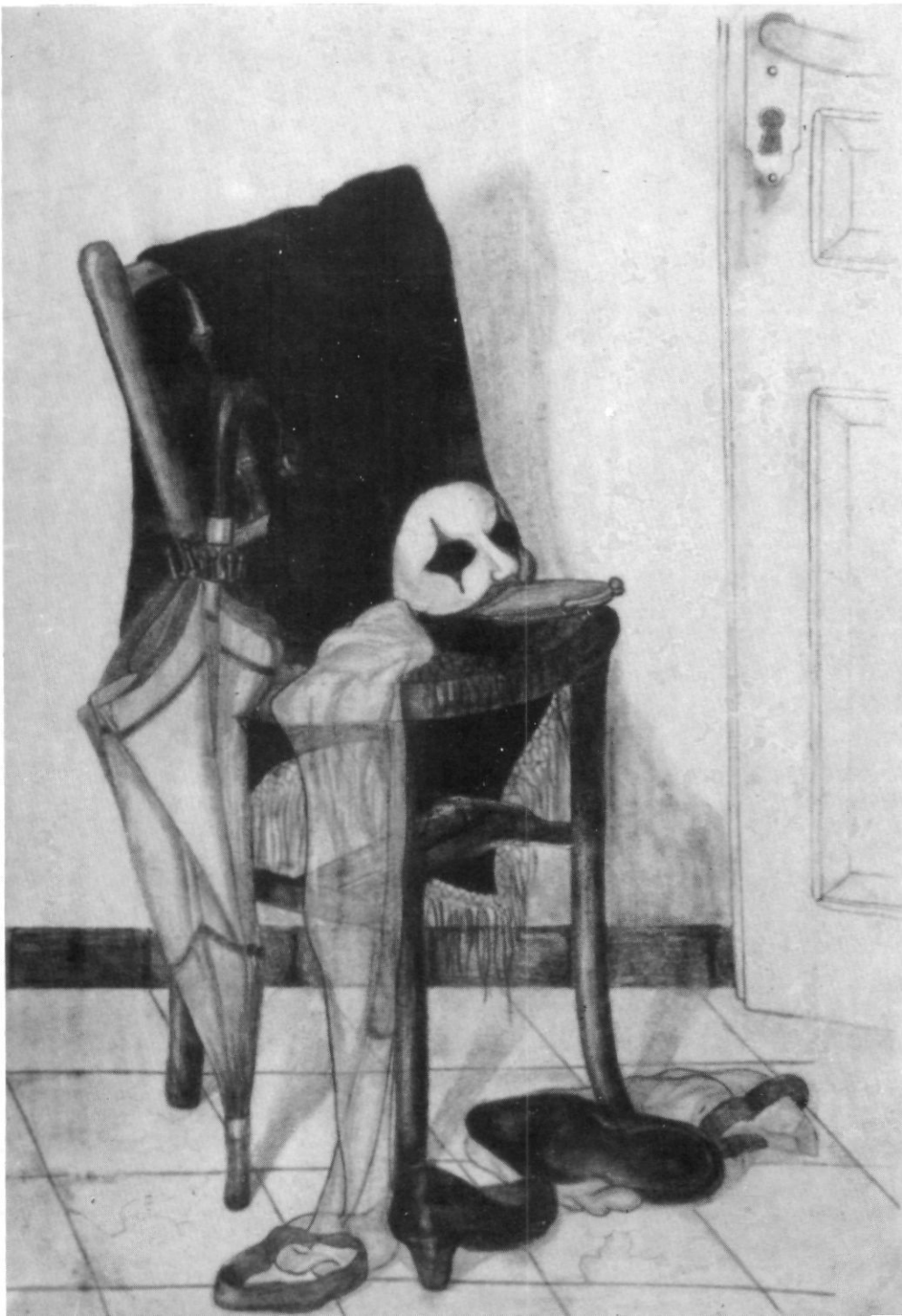
ANY XXII

FEBRER 1985

Nit de Carnestoltes

*DIBUIX GUANYADOR
EN LA 4^a. MOSTRA
INFANTIL i JUVENIL
D'ARTS PLÀSTIQUES
DE CATALUNYA*

*Obra de
Serafina Balasch i Puig,
d'Agramunt*

Els lectors escriuen

NOTÍCIES ESTRAFETES

Hi ha coses que com menys es remenen millor. El cas d'un lamentable article el 30 del propassat mes de gener en un diari, que ni vull nomenar, és un d'aquests. No obstant, com que el poble tot d'Agramunt i el que subscriu hi apareixen amb trets tan desagradablement deformats i atès el ressò que dit article hagi pogut tenir entre nosaltres i més enllà, crec que és un deure puntualitzar, almenys des de SIÓ, les coses.

Tot començà per a mi el dimarts dia 29 amb una trucada de la redacció a Lleida de l'esmentat diari, dient-me que venien a fer-me una fotografia per acompanyar un article que volien fer, a petició del seu corresponçal a Agramunt, entorn de la nota apareguda al «Noticiari Parroquial» sobre «misses encarregades». Vaig indicar immediatament que no creia en absolut que fos un fet noticable. Que la cosa no tenia importància perquè transcendís de l'àmbit propi de la parròquia. Vingué, però, el fotògraf i em vaig negar a deixar-me fotografiar. A les sis de la tarda tenia al despatx la periodista que després signaria l'article. Em nego de nou a fotografiar-me. Ella duia ja la fotocòpia de la nota parroquial. Insisteixo que és millor no dir res de res, que el tema és delicat, que si no es diuen bé les coses apareixen falsejades... Vaig intentar explicar el sentit de les ajudes econòmiques dels fidels a l'església (aranzels, estipendis, etc...). M'interrogà sobre punts de la meua vida, afeccions literàries i artístiques, els dos llibres escrits, etc... Dialogàrem també sobre els canvis en l'Església i les crisis i ruptures poc raonades de la joventut en el camp de la Fe... Tot plegat fou una conversa normal i agradable. No podia pensar que d'ella en sortís el que en sortí. No vull creure que sigui fet amb mala voluntat.

Però les paraules transcrits com a literals estan mal reportades, i algunes, com la que apareix en el títol, no sortiren de cap manera en la conversa... Deixem-ho!

El greu que hi ha darrera de tot em sembla que és una altra cosa: la tendència ben patent en molts mitjants de comunicació del país (premsa, cinema, ràdio i televisió) a presentar sensacionalment i caricaturesca, i amb un punt d'anticlericalisme, les coses i fets religiosos que poden tenir algun caire negatiu i silenciar les positives. No és cap novetat, per desgràcia. Ens dol molt, però, als creients d'avui que es desenterrin nòmines i que esbrandin fantasmes anacrònics. La malícia por ser gran, però la ignorància i l'estupidesa encara sovint ho són més. Podiem haver escarmentat, recordant les tempestats que se sembren amb certs vents.

M'atreveixo a demanar als agramuntins lletraferits i encarregats de la difusió de notícies que no caiguin en certs paranys (una nota sobre misses i vacances de fa dos anys fou també ben desafortunada). És natural que el periodisme vulgui ser àgil i vistós. No ha de perdre, però, la decència.

Manuel Pal i Casanovas
Agramunt 1-11-85.

Redactor en Cap:
Jaume Cots i Solé

Redactors:

Josep Bertran, Pasqual Castellà,
Ricard Creus, Josep M. Lluch,
Pere Mora, Joan Pijuan, Antoni Ponsa,
Teresa Prados, Joan Puig,
Anna Santacreu, Rosa-Mari Sera,
Soledat Solanes.

Fotografia: Ricard Creus.

Col·laboradors:

Ramon Creus, Josep Farreny,
Jaume Figuera, Gerard Gatell,
Jordi Martí, Deudad Pont,
Lluís Ponts, Paulí Ribera,
Ferran Ros, Magda Trepal,
Guillem Viladot.

Edita: Ajuntament d'Agramunt
(Urgell)

Amb la col·laboració del departament de
Cultura de la Generalitat de Catalunya.

Imprimeix: Offset Antoni Figueras

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1. Apartat
Correus 10 Agramunt (Urgell)

Subscripció anual:

Espanya: 900 ptes.

Estranger: 1.300 ptes.

Número Solt: 85 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis
poden adreçar-se a:

Pere Mora. Tel. 39 03 81

o bé Tel. 39,00 57

La Redacció, manifesta la no obligatorietat d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col·laboradors a SIÓ, han d'anar escrits en paper blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble espai, signats i amb l'adreça; si be, es publicaran amb pseudonim, sempre que els autors vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin ser publicats en el mes de data de la revista, han d'esser presents a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

—Llibreria

—Papereria

—L'ESPIGA

PLAÇA DEL POU, 2

AGRAMUNT

390425

Agenda

GENER

Dimecres 9 — CORREUS

Es notícia —per la novetat que representa el que una senyora ocupi, per primera vegada, aquest càrrec— el que, aquest mes, ha començat a treballar a correus, com a Carter d'enllaç motoritzat (abans se'n deia Carter rural), la senyora Carme Gilabert i Viladot, que té al seu càrrec els pobles: Mafet, Monclar, La Donzell i Rocabertí.

Divendres 11 - CARMELLES 85

A la reunió convocada, aquest vespre i al Casal, pel grup Caramellaire Aires del Sió —a efectes d'iniciar la preparació de les caramelles d'enguany—, hi han assistit més de cinquanta persones, que junt amb les que ja tenien confirmada la seva participació, sumen més d'un centenar entre cantaires i col.laboradors.

Diumenge 13 — PRESENTACIÓ

L'Institut d'Estudis Ilerdencs ha editat el llibre que porta per títol: La Portada Occidental de Santa Maria d'Agramunt, Estudi introductor de la seva interpretació simbòlica dins de les constants de l'escola de Lleida, l'autor del qual és el professor Sr. Francesc Fité i Llevot.

A la sala d'actes de l'Ajuntament, aquest migdia, ha tingut lloc la presentació d'aquesta publicació, que ha presidit el President de l'Institut d'Estudis Ilerdencs i de la Diputació de Lleida, Sr. Ramon Vilalta i Oliva, junt amb l'Alcalde de la Vila, Sr. Josep Huguet i Herbera, i l'autor del llibre. L'assistència ha estat nombrosa, i l'acte curtíssim.

NOVA JUNTA

Els membres de la Coral d'Avui i en la seva seu social, han celebrat, aquest matí, la reunió corresponent per fer canvis en la junta directiva, en la que ha quedat com a president el Sr. Josep-Lluís Puebla i Navas, que ja ostentava aquest càrrec.

Dijous 17 — CONFERÈNCIA

A la biblioteca de «la Caixa» ha tingut lloc aquest vespre i patrocinat per aquesta entitat, una conferència sobre Plantes Medicinals, acompanyada de diapositives i herbari, que ha anat a càrrec de Maria Tura i Bovet, i on hi han assistit unes vint-i-cinc persones.

Dimarts 22 — ONADA DE FRED

Fa dos dies que desgela i amb pluja intermitent, però encara queden restes de la costra de neu gelada que es formà després de la nevada del passat dia 5, i que es tornà a repetir, amb menys intensitat, el dia 12.

Editorial

RERA LA NEU I EL GEL

Entenem que és difícilment superable la bellesa d'un paisatge nevat. La mutació que sofreixen carrers i places, teulades, jardins i camps després d'una nit quieta i silenciosa (tanmateix com si el nostre entorn es replegués en la seva més reclosa intimitat), impacta agradósament el nostre esguard en despertar-nos el dia següent. I passem uns minuts embadalits tot i contemplant el que ens envolta dubtant, de vegades, que siguin aquells els paratges que ens són tan familiars.

Després arriben els freds. Tant inusualment intensos aquest any, que fins i tot s'han aconseguit els nivells tèrmics més baixos que hom recorda (20° sota zero). I el glaç també ha donat la seva pinzellada a la natura cristallitzant aquell immens llençol blanc i posant garlandes transparents a les teulades amb els «candelers» penjants, espectacle, aquest, totalment inèdit per a molts agramuntins que no han complert, encara, massa anys.

Tot plegat veritablement bonic, tant, que potser ens fa oblidar una mica els aspectes negatius de tanta bellesa com, per exemple, els perills de transitar inclús anant a peu; el manteniment, malgrat condicions tant adverses, de serveis comunitaris imprescindibles i inajornables com la recollida domiciliària de la brossa; el subministrament d'aigua un dia, i dos, i deu, a tots aquells veïns que, pel rebentament de cononades, s'havien quedat sense; els trencacolls de tota mena que s'han hagut de vencer per abastir d'aigua per beure el bestiar de les moltes granges i corrals de la vila... En resum, el que podríem dir-ne el revers de la medalla.

S'han fet gran quantitat de fotografies durant aquests dies. Guardem-les en testimoniatge d'un fet climatològic que ha embellit transitòriament casa nostra, però hom creu que cal servir també un record agraït envers tot aquell equip d'esforçades persones que, per donar-nos un servei, han patit deficiències darrera la neu i el gel.

«SIÓ».

Agenda

Electricitat ALBAREDA
Carrer Sió, 1 Tel. 39 08 04

Pastisseria i Forn BARÓ
Sió, 12 Tel. 39 07 09

Lampisteria J. BARRIL
Pl. Amball, 56 Tel. 39 06 70

Bar BLANC i NEGRE
Avgda. J. Mestres, 28 Tel. 39 07 02

Motos BOVET
Carrer Institut Tel. 39 09 99

Forn CAMATS
Sant Joan, 4 Tel. 39 02 38

BANC CENTRAL
Guimerà, 5 Tel. 39 00 93

Magatzems COTS
Plaça Mercadal Tel. 39 01 32

Ferreteria ESCOLÀ
Guimerà, 3 Tel. 39 01 65

Mobles ESCOLÀ
Avgda. M. Jolonch, 28 Tel. 39 07 85

Fotos FONT
Sió, 31 Tel. 35 04 34 Seu d'Urgell

Bar FRANKFURT del Sió
Plaça Pou, 22

Sabateria HUGUET
Pl. Església, 7 Tel. 39 06 63

Planxisteria GARCIA
Carrer Institut, 12 Tel. 39 07 56

Carnisseria JORDINA
A. Guimerà, 26 Tel. 39 00 37

Torrans i Pastisseria A. LLUCH
Pl. Pou, 1 Tel. 39 00 30

Queviures NATI TORRA
Sant Joan, 42 Tel. 39 03 81

Sastreria-Confeccions NOGUERA
Sió, 8 Tel. 39 02 14

Electricitat i Fontaneria P. RIERA
Travessia Aspi, 5 Tel. 39 07 14

Torrans ROIG
Avgda. M. Jolonch Tel. 39 02 33

Taller Miquel ROVIRA
Avgda. A. Ros, 24 Tel. 39 07 86

Esparteria Josep M.ª TORRES
Sió, 35 Tel. 39 08 39

Farratges VIÑALS
Avgda. Catalunya Tel. 39 00 31

Peixateria VILLALTA
A. Guimerà, 6 Tel. 39 06 38

Panyeries SABADELL
A. Guimerà Tel. 39 00 54

Queviures R. SERA
Sant Joan, 3 Tel. 39 01 85

Confeccions SIÓ SA
Polígon Industrial

Per aquest motiu, enguany, s'ha ampliat la «setmana del barbuts», ja que han estat quinze dies d'un fred polar. Sols cal dir que en determinats moments, s'ha arribat a temperatures de més de 20 graus sota zero. Les gelades han portat problemes a dojo, que han culminat amb una pluja d'aigua-gel, que caigué el dia 17 a la tarda, i que «vermissà» carrers i carreteres, convertint-los en perillosos pàranyes per a persones i vehicles. Ara queden els problemes que aquest temps ha portat, canonades i calefaccions rebentades, problemes d'aigua, etc.

De tota aquesta problemàtica, el lector trobarà un ampli anecdotari en aquest mateix número.

Dissabte 26 — CELEBRACIÓ

Quasi la totalitat de la gent que s'ocupa que, mes rera mes, surti SIÓ —una vintena, entre redactors i col.laboradors— aquest vespre s'han reunit per celebrar el tradicional sopar de germanor amb motiu del patró dels periodistes, Sant Francesc de Sales. Com sempre, s'aprofità l'avinentesa per parlar llargament de la marxa de la revista.

CINE

A la sala 2 del cinema Avinguda, aquest vespre s'ha iniciat el segon cicle cinematogràfic —curs 84-85— que presenta la Filmoteca de la Generalitat. Aquest està dedicat al cinema alemany, i s'ha projectat la pel.lícula de Wim Wenders «El estado de las cosas».

Dimecres 30 — PREMI

La jove agramuntina Serafina Balasch i Puig, de 17 anys i alumna de C.O.U. a l'Institut, ha participat a la: 4ª Mostra infantil i juvenil (secció dibuix) d'arts plàstiques, convocat per la Direcció General de la Joventut de la Generalitat —enguany en homenatge a Salvador Dalí—. Després de superar la fase Lleida, el seu dibuix entrà a concursar a nivell de tot Catalunya i ha guanyat, el 1er. Premi de dibuix de la categoria de 15 a 17 anys. Felicitats.

LLIBRES

Dos llibres més s'han editat darrerament vinculats amb Agramunt.

«Vida i miracles del Pilar d'Almenara (editorial El Llamp) és el que ha escrit Domènec de Bellmunt, naturalment amb moltes referències a la nostra vila i concretament a la revista SIÓ.

També a Joan Puig i Ribera (company de redacció) l'Institut d'Estudis Ilerdencs —separable núm. XLV de la revista Ilerda— li ha editat un treball sobre «Algunes oracions remeieres de la Ribera del Sió».

EL RAVAL DE PUIGVERD — II

Malgrat ésser un carrer de mitja edat —encara no compta amb docents anys d'existència— el Raval de Puigverd té la seva història.

A nivell popular aquest carrer sempre ha estat conegut per Raval de Puigverd o de Baix, per distinguir-lo del de Sant Francesc o de Dalt; però legalment ha tingut altres denominacions.

A la segona meitat del segle passat el nom esmentat va desaparèixer dels papers oficials i les cases d'aquest carrer foren agregades al d'Estudis Nous; la qual cosa no deixa de ser una ocurrència ben curiosa, perquè són dues vies públiques completament diferents i amb un traçat que no es presta a cap confusió.

Però encara fou més original el que va passar uns anys després d'acabada la darrera guerra. Algú va voler corregir l'esmentada incongruència, però no sabem que fou pitjor, el remei o la malaltia. Sens dubte s'adonaren que el mot «raval» era tradicional i vigent a la vegada; però allò d'Estudis Nous devia pesar bastant, si més no per inèrcia, i el resultat fou una solució salomònica: als papers de Ca la Vila el carrer de referència es convertí en «Arrabal de Estudios Nuevos».

Afortunadament aquesta darrera atzagaida va durar pocs anys, el 1961 sent alcalde el senyor Mazón, es feren algunes rectificacions sobre aquest particular i des d'aleshores el carrer que estem parlant consta a tots els efectes com a Raval de Puigverd, un nom que s'ha mantingut i confirmat en el Nomenclàtor actualment en vigència.

Com dèiem l'altre dia, per darrera de les cases del Raval de Puigverd hi discorria la segla molinal. Antigament quan a les cases no es disposava d'aigua corrent, aquella circumstància era un gran avantatge pels ravalencs, per moltes necessitats domèstiques —abeurar animals, rentar, etc.— tenien l'aigua al peu de casa, sense necessitat d'haver d'acudir al Pou o a la Bassa Bona. Però representava un greu inconvenient el fet que aquella segla els barrava el pas pel darrera i tant el fem d'estables i corrals, com les bèsties que allí s'allotjaven, havien, respectivament, de treure's i sortir pel davant, amb la particularitat que a la majoria de les cases els baixos —estables i corrals— es trobaven a un nivell inferior al pla del

carrer i per arribar-hi calia pujar un reng d'escales.

Com a conseqüència del que acabem de dir, una vella aspiració dels veïns del Raval era tancar la segla molinal i convertir aquell indret en una via pública practicable pels carruatges; però mai no s'havia pogut aconseguir la necessària unanimitat entre tots els interessats. Fou necessari que arribés la situació anòmala començada el juliol del 1936 i aquell mateix any, d'una manera expeditiva, l'Ajuntament procedí a tancar la segla molinal i un nou carrer s'afegí als que ja existien a la vila.

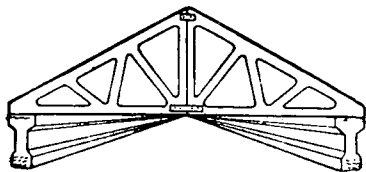
El fang i les claperes del Raval de Puigverd eren proverbials; ombrívol i amb molt trànsit de carros, a l'hivern no s'hi podia passar. Igualment com tancar la segla, rebaixar el pis del carrer, adequar les rasants i reparar-lo degudament, era una altra antiga aspiració del ravalencs. Per realitzar aquesta millora s'aconseguí la pràctica unanimitat dels interessats l'any 1955; però portar-la a la pràctica fou tota una epopeya.

La pavimentació del Raval fou una de les darreres obres públiques —potser la darrera— en les que intervingué l'organisme estatal «Regiones Devastadas» i en aquest cas hi aportà la mà d'obra necessària. En aquells temps que tot s'havia de fer a pic i pala, era una ajuda important.

Començaren a cavar el carrer per allà a l'agost i a les vigílies de la Festa Major, quan bona part ja estava estovat, es paralitzaren les obres perquè els de Regions havien esgotat el pressupost. Calgué esperar l'any vinent, de cara a l'estiu, per poder reprendre el treball i enllestir l'obra d'una manera definitiva. Mentrestant les abundoses pluges d'aquell hivern 1955-56 convertiren el Raval en un carrer literalment intransitable.

Encara avui sentireu que algun veí del Raval parla d'anar i venir de «la vila», si en el trajecte ha hagut de travessar el carrer Estudis Nous; però és només una inèrcia que s'arrossega des dels temps que el Raval era en realitat un barri forà, situat extramurs. Ara no és així, ara aquest carrer es troba plenament integrat a la zona urbana; però la cantonada de l'Acadèmia és com un port on el vent sempre hi bufa acanalat, com fent memòria d'haver estat aquell indret una antiga frontera entre el Raval de Puigverd i la vila.

PRETENSATS

CUNAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13   Tel. 39 01 15   Apartat 26
AGRAMUNT   Urgell - Lleida

FIBAL

Sastreria i Confeccions per a
Cavaller i Nens

Plaça Pou, 14

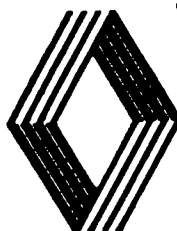
Tel. 39 07 36

Turrone's, R.V.

CHOCOLATES *Viladís*

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

AGÈNCIA RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

Servei de Planxisteria i Grua

Ctra. Artesa - Tàrrega, Km. 12'800
Tel. 39 03 34   AGRAMUNT

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria   Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23
Guimerà, 13   AGRAMUNT

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

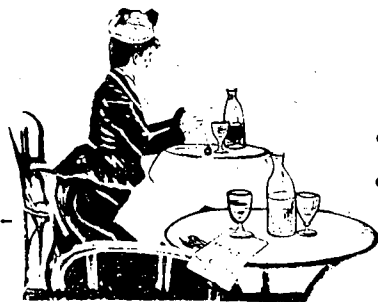
Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments
E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142
AGRAMUNT

Punt i Coma

per Teresa Prados

A les fosques i a les palpentos allargà el braç fins aturar l'insistent despertador. Començava un nou dia, un altre dia que es presentava llarg i que com tots se li escaparia de les mans d'una volada. Cap a on anaven els dies, cap a on les hores que, de vegades, dançaven sarcàsticament davant seu, cap a on volava el temps, tan de pressa!. Senzillament s'esmunyia i, aleshores, ell es preguntava cap a on caminava. Tenia pressa en arribar a algun lloc que no sabia on era ni tant sols si existia. I aleshores, s'adonava que no tenia ni passat per poder-s'hi aferrar. Sols present, un present candent que calia aprofitar. I amb aquesta il·lusió es llevava cada matí, es treia la son dels ulls i enfonsant-se en un abric una mica ratat, sortia al carrer abans de trencar el dia i s'enca-minava vers el taller on treballava.

Era cru el fred al matí i feria les galtes, eren fredes les pedres i els carrers que hauria de trepitjar, però un nou dia esperava fora el carrer tan si feia fred o calor, i ell anava a buscar-lo, a fer-se'l seu.

Arribà al taller. Mancaven, encara, pocs minuts per a començar i mentrestant s'entrenia intentant recordar el que havia somniat. Recordava d'una forma vaga, quelcom semblant a una finestra que s'obria i tancava sense parar i, alhora, emetia un seroll greu i rítmic talment com les pulsacions d'un cor. Però què havia passat aleshores? Ah, sí! li semblà recordar-se que algú del carrer havia llençat una pedra aconseguint el bell mig del vidre i en conseqüència, trencant-lo. No sabia perquè ni qui l'hauria avisat, però allà estava la policia fent un escàndol de por amb la sirena del cotxe i... però no, no era la sirena, això ja era el despertador. I com si l'encarregat de tallar hagués endevinat els seus pensaments, féu esclatar l'alarma per a començar a treballar.

Les primeres hores sempre feia fred al taller, però a mig matí, després d'esmorzar, s'hi estava bé. Pocs racons quedaven per caldejar, la son ja estava completament superada i es sentia passejar el Sol per dalt la teulada. De tant en tant, algun dels seus companys n'explicava alguna, moltes vegades, una mica exagerada, però això animava la jornada.

D'una forma quasi inconscient mirà el rellotge i es sorprengué de veure que sols restaven vint minuts per plegar. Gairebé s'havia mengat un altre dia sense adonar-se'n. Malgrat això, els últims vint minuts costaven de passar. S'estiraven com goma de xiclet fins a la infinitat i lluny, com un punt negre a l'horitzó quasi cec als ulls, aperixia l'hora de marxar.

La sirena estrident anunciant que hom podia anar-se'n, acostà aquell punt llunyà d'una manera ràpida i real.

Altres cops es trobava camí de casa. Pel seu cap encara ressonaven cops de martell. S'hi havia acostumat tant a ells que moltes vegades li feien companyia. Fins i tot, alguna vegada, li havia semblat que cada cop de martell emetia una nota musical. No ho havia explicat a ningú però ell podia escoltar cançons, tonades i belles melodies, algunes fins i tot desconegudes per a ell, tan sols escoltant martellades rebel·lant-se vers un tros de ferro.

Alguns dies s'havia parat a pensar en la possibilitat de compondre en una partitura. Sols calia escoltar el ritme dels cops de martell i plasmar-ho en una partitura. La idea li va fer esclafir una riallada i un glop de felicitat li pujà per la gola. Llàstima de no saber-ne de música!. Sí, era una llàstima deixar escapar una oportunitat tal, de fer un tipus de música del tot original i fàcil d'aconseguir.

El fred tornava a ésser protagonista. Era, però, un fred humit i començava a posar-s'hi la boira.

Remenà uns segons per la butxaca dels pantalons i en tragué una clau. Des de fora estant, al carrer, li semblà sentir la flaire de la seva llar, d'un ambient càlid, de la seva saleta protegida del fred, de la seva butaca on s'asseuria per llegir el diari. Tanmateix, li semblà sentir una olor agradable que s'escapava de la cuina. En aquells moments se sentí l'home més feliç i, donant amb la clau un tom al pany, empenyà la porta i entrà buscant una colla de sensacions recomfortants i humanes.

TALLER

Jordi Padullés

FUSTERIA METAL·LICA
Instal·lacions per a Granges
Reparació de tota classe de Maquinària
Agrícola i Industrial

Ronda dels Comtes d'Urgell AGRAMUNT

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRICOLES I INDUSTRIALS

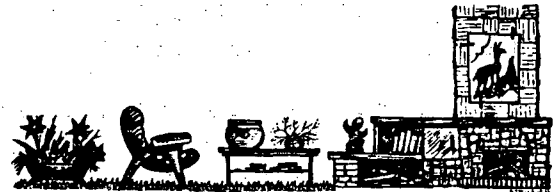
L. COMENGE

PINTOR - DECORADOR

Empaperats - Moquetes - Cortinatges

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º

Telèfon 39 07 18

CENTRE
DE PREPARACIÓ
AL PART NATURAL

●
«NÉIXER»
●

CLASSES DONADES
PER
ELENA BERNAT
MATRONA TITULAR
DE LA SEURETAT SOCIAL
D'AGRAMUNT

Per informació:
Tel. 39 08 68

Sastreria
UNIVERS

Avda. Carlemany, 81
LES ESCALDES
PRINCIPAT D'ANDORRA

Joan Ramon LABELLA CERRO

Advocat
Gabinet Jurídic
Fiscal i Laboral
Tramitació de crèdits oficials

Carrer Sió, 41

Tel. 39 01 96

«La Canadiense», la carretera de Cervera i la Guerra Europea

Per allà als anys 1912-1913 el comentari diari del nostre poble era «La Canadiense» i la carretera nova, la carretera de Cervera a Agramunt; dos esdeveniments de la màxima importància per a la nostra vila.

Aquesta nova via de comunicació, al seu pas per la nostra vila, es projectava per un lloc diferent del que actualment transcorre, i això per dos motius: el primer per estalviar-se el pont sobre el riu Sió i el segon perquè l'Administració no era partidària que les carreteres passessin per dins dels pobles. Potser no anaven gens d'equivocats sobre aquest darrer particular, però aquest procedir no agradava als agramuntins i portava malestar a la vila. Ja es reganyava que l'altra carretera que tenien —la de Tàrrega— també passava per fora i que la nova en projecte tampoc no entraria al poble i això la gent no s'ho acabava.

Aquell plantejament primer poc més o menys anava així: Quan la carretera arribava al cap de la costa de Puigverd, donant vista a Agramunt per allí a l'indret de la sitja del SENPA, es desviava cap al marge esquerre del Sió per anar a trobar el «Tros de la Capella», damunt el Passeig Vell, i anar a empalmar amb la carretera de Tàrrega a Artesa.

Els ciutadans que governaven el nostre municipi, amb bon seny, varen trobar la manera de sacudir-se la punxa i aconseguiren d'Obres Públiques el canvi del projecte i la carretera es va enginyar de nou fent-la entrar a la vila tal i com és ara. La manera com es va portar a terme aquesta variació es mereix un capítol a part i en parlarem en una altra ocasió.

A partir de llavors la fesomia d'Agramunt va anar modulant, de moment l'ànim de la població es va avivar i la carretera nova entraria per la cantonada del Convent de les Monges i de cal Pairada, i el carrer de La Muralla seria carretera. Aquest carrer és l'actual carrer Guimerà.

Agramunt havia aconseguit que la carretera nova es posés dins. De llavors ençà una nova via quedava traçada i a gust de la població; allò era promesa de possibilitats de nous eixamples. Tot era optimisme, «La Canadiense» actuava de fort, la remena de graves i pedres per a la reparació, en tot el trajecte, de la carretera de Tàrrega a Tremp, Pobla de Segur i Capdella, absorbia gran nombre de peonatge. Tots els materials que arribaven a Tàrrega amb el tren, destinats a les centrals elèctriques en construcció per «La Canadiense» a l'alta muntanya, havien d'entrar a Agramunt; per travessar el Sió no hi havia altra solució, ja que el pont de la carretera de Tàrrega estava caigut des del setembre de 1876, quan la rubinada de Santa Tecla; i la travessia per salvar el riu Sió es feia pel pont romà camí de la plaça del Pou i d'allí a l'actual carrer del Firal per sortir a la que avui es denomina Ronda dels Comtes d'Urgell, per anar a trobar la carretera d'Artesa. De la Fondanadana a la plaça del Pou era tot una clapera degut al gran excés de trànsit.

Alguns agricultors també habilitaven els seus carros per anar al transport de graves, etc. «La Canadiense» era una boca que

absorbia tot el que estava parat. Dondès, Hostals i Cafès treballaven a tot i ple. Davant de cal Ton de la Fonda i de l'Hostal de la Paraula, els carros de transport pesat, arreglats, hi feien caravana.

Els artesans, ferrers, carreters, basters, no donaven l'abast. Al comerç també li tocava un bon tall i a la vida en general hi corria el diner com mai no s'havia vist.

De moment el carrer de la Muralla va entrar en una reforma que ja no es passaria més. Fins llavors, mirant a sol ixent, la zona urbana de la vila s'acabava al Convent de les Monges i a partir d'allí entrava el corriolet dels horts; tot eren horts i algun corral, seguit de terra campà. A l'altre extrem, a sol ponent, la zona urbana s'acabava a la cantonada que dona entrada al carrer del Firal i a l'altra banda, al carreró que baixa al pati de la Farinera del Jolonch; d'allí cap avall ja tot eren horts, eres i caminals, fins a trobar la carretera Tàrrega-Artesa.

Amb aquestes prespectives el poble, esperonat i eufòric, encetava una nova època, es palpava el progrés, tothom treballava a tot i ple; aquell canvi de projecte de la nova carretera va acabar de coronar aquell estat d'ànim.

Al carrer de La Muralla, en veure els seus veïns que seria part de la carretera nova, promte li van canviar la vestimenta i als extrems on s'acabava la zona urbana aviat es va pensar en nous edificis.

L'any 1914 es va construir cal Sacus, la primera casa de nova planta que es va construir en aquell indret, avui avinguda Jaume Mestres, i estava senyalada amb el número 2. La família Sacus allí es va instal·lar amb vivenda, forn de pa i obrador. Amb un bon pati exterior per la part del darrera, amb cobert per a les llenyes del forn, etc., aquells edificis formaven un conjunt que reunida totes les condicions per a l'ofici de Forner. El cap de casa d'aquella família era el Bepet del Sacus, en Josep Valls. Aquella casa va ser construïda pel mestre d'obres Bepet del Missoia, en Josep Ros i Pons, molt conegut i popular llavors. Cal Sacus fou com una primera fita a la carretera nova que s'anava fent. Al mateix temps «La Canadiense» engolia tota activitat, aquell mateix any 1914 va esclatar la baralla europea, aquella gran guerra havia començat i el seu so tronava a tot Europa; entre una cosa i altra, els fruits del nostre país tindrien bona acollida, ací semblava que tots els aires ventaven al nostre favor, l'eufòria anava en augment, amb aquelles circumstàncies es posava fil a l'agulla, al que més tard seria el traçat de les vies públiques Jaume Mestres, Angel Guimerà i Maria Jolonch.

Crec que la nostra vila podria senyalar l'any 1914 com a final d'una aturada que perseverava en el temps, pr a despertar a partir d'ací a una nova vida de progrés, on el diner deixaria de caminar per a córrer, per a no parar-se mai més, que no fos per a reposar. Eren els temps dels duros de plata rodons, per això corrien, però no volaven, pesaven, trincaven viu, no era com als temps d'ara que la paperassa de moneda vola com les fulles al vent.

EXTINTORS ORFEO

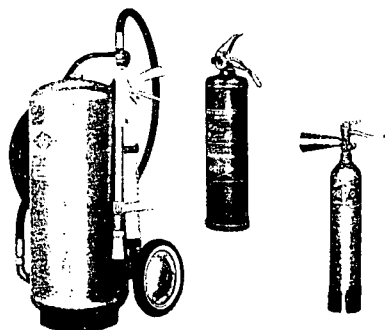

Venda de tot tipus d'extintors
(domèstics, d'indústries, de cotxes, furgonetes, camions, etc.)

Càrrega i recàrrega

Revisions (cada 5 anys)

Pressupostos per a instal·lacions de detecció d'incendis sense compromís.

Delegació de Lleida-nord
Àngel Jubete Tel. 39 03 52
Urb. «Verge del Socors» n° 3.

¡INFORMEU-VOS!

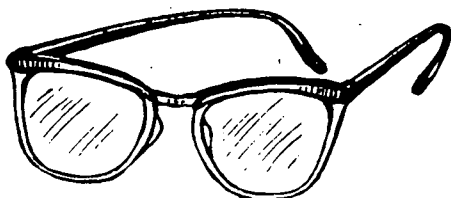
A TORREDEMBARRA CONJUNT RESIDENCIAL "ELS PINS"

Apartaments 1, 2, 3, 4 dormitoris

PRIMERÍSSIMA LÍNIA DE MAR

Piscines - Plaça de Parking - Àmplia pineda - Solàrium
Parc Infantil - Zona ajardinada

Per a informació:
Passeig del Mar s/n
Telèfon(977)64 02 17

Montures, Vidres graduats i de sol
de les millors marques:

Ivès Saint Laurent   Nina Ricci
Rai-Ban   Indo   Sil Houette
Diane de Carlo   Pertegaz
Paula Belle   Fiorucci

OPTICA AGRAMUNT

GABINET DE LENTS
DE CONTACTE

absolutament garantitzades
Proves gratuïtes i
sense compromís

BRÚIXOLES   TERMOMETRES
BAROMETRES   ALTIMETRES
ESTACIONS
METEOROLÒGIQUES
LUPES i CONTAFILS
Piles d'aparells de sords

Optic Diplomata:
JOSEP ESTEVE

C/. Angel Guimerà, 14
Telèfon 39 02 60

GRAN MERCAT

El Rebost

Carrer de Sió, 15

La portada occidental de Santa Maria d'Agramunt
per FRANCESC FITÉ i LLEVOT

Edita: Institut d'Estudis Ilerdencs (LLeida, 1984)
40 pàgines; preu, 400 pessetes.

Vida i miracles del Pilar d'Almenara
per DOMÈNEC DE BELLMUNT

Edicions El Llamp (Barcelona, 1984)
158 pàgines; preu, 500 pessetes.

Francesc Fité, professor de l'Estudi General de Lleida, fa pocs dies va presentar-nos el seu opuscle **La portada occidental de Santa Maria d'Agramunt** que és, segons resa en el propi llibretó, «un estudi introductori de la interpretació simbòlica de la portada dins de les constants de l'escola de Lleida». En aquest estudi «introductori», el professor Fité ens dona a conèixer alguns punts interessants com és la hipòtesi que defensa que la portada de l'església d'Agramunt és anterior a la portada dels Fillols de la Seu Vella de Lleida. Tanmateix, l'opuscle es queda a mig camí d'allò que hom podia esperar, donat que, tot i ser un estudi introductori, analitza amb molt poc detall la simbologia. Es parla molt en general de les representacions mostruoses, ambivalents i complexes que apareixen esculpides en la portada (es dona, per exemple, les descripcions d'una colla de monstres que hi són presents: serena, làmia, harpia, etc), però no es fa una referència directa i precisa de com hi són i on els hem de veure.

Per altra part, l'opuscle va acompanyat de vint-i-cinc fotografies, element que en estudis com aquest creiem del tot indispensable, però les fotografies —en blanc i negre— són molt deficientes, poc ampliades i, en algun cas, borroses; i, per acabar-ho d'adobar, només la meitat (tretze) són de la portada d'Agramunt (les altres pertanyen a la Seu Vella de Lleida i, dues, a Santa Maria de Covet!), fet que, al nostre entendre, desmolla l'estudi.

La portada occidental de Santa Maria d'Agramunt es un estudi «introductori», doncs. Haurem d'esperar a veure qui es decideix a fer un estudi més complet i definitiu. De moment tenim aquest que pot servir d'esperó.

* * *

En Domènec de Bellmunt, periodista conegut, autor d'una colla de llibres (recordem **De Les Penelles a Castellserà**) i, en alguna ocasió, col·laborador de Sió, acaba de publicar **Vida i miracles del Pilar d'Almenara**, un llibre que parla del nostre Pilar, del Pilar que ell ha recordat i somniat molt sovint («jo dec ser l'urgellenc que més ha enyorat el Pilar d'Almenara», diu en una ocasió). No es

tracta de contes ni de cap novel·la, és un «petit assaig gairebé familiar, sense pretensions d'erudit ni de savia», segons ell mateix explica.

El llibre està, més o menys, estructurat en tres parts: una primera d'històrica, un «intermezzo» anecdòtic i, finalment, un aplc de documents explicatius annexes. Val dir, però, que en realitat resulta ser un aiguabarreig d'articles que, en general, tenen de comú el Pilar. El llibre de pretensions científiques, doncs, no en té cap. Hom li pot retreure, per tant, que parli molt del Pilar, però sempre des d'un punt de vista anecdòtic i sentimental i que, per això mateix, no aporti gairebé res a tot allò que ja se sap. Hi abunden molt les suposicions i les hipòtesis casolanes (així quan parla, per exemple, de com es devia construir el Pilar). Tot plegat, emperò, no pot ser un retret seriós que es faci a l'autor, puix ja adverteix d'entrada que no va amb «pretensions d'erudit»; en tot cas se li pot retreure que el material que conforma el llibre no hagi estat treballat un xic més: eliminant repeticions molt sovintejadades i ordenant-ho tot a partir d'un fil realment cronològic, i, a més, excloent tot allò que no és de l'autor —a no ser que s'inclougués en un autèntic annex. Un altre punt a retreure-li és que hagi abusat de la inclusió d'escrits ja publicats (i més quan són escrits d'altri) en diversos diaris i revistes. En aquest sentit, un cas extrem és la reproducció íntegra dels articles de la **Gran Enciclopèdia Catalana** dedicats a l'Urgell i a la Noguera!

No obstant, no tot és negatiu, ja que el llibre de Domènec de Bellmunt és força mengivól gràcies, principalment, a l'habilitat d'escriptor que posseeix. Inclús en algun cas hom pot creure que més que davant d'un llibre d'assaig, es troba davant d'una novel·la (com és el cas del capítol que parla de la **vida de cada dia a l'Urgell durant l'època musulmana**).

* * *

Tot i que aquestes poques ratlles semblin que retreiguin alguns punts a aquestes dues publicacions, s'ha de dir que per damunt de tot ens congratulem de la seva aparició i que, tot felicitant els autors, en recomanem la lectura a tots aquells que vulguin saber més coses sobre la nostra Vila.

FILMOTECA
DE LA GENERALITAT
DE CATALUNYA

Gener - Març 1985

20 anys de
Nou Cinema Alemany

Dissabte 16 Febrer

JAGDSZENEN AUS NIEDERBAYERN/ESCENAS DE CAZA EN LA BAJA BAVIERA, Peter Fleischmann, 1968. Int.: Martín Sperr, Angela Winkler. R.F.A., V.O.S.E.

El títol del film al·ludeix a la persecució de què és objecte al seu poble nadiu un "outsider", el jove Abram, a qui se l'hi atribueixen instints homosexuals. Mentre tant s'assabenta que és pare del fill il·legítim de la jove Hannelore. Davant l'amenaça de fer detenir Abram per la policia, aquest tracta de sortir del poble, i li ho impedeix la multitud, fins que aconsegueix fugir al bosc, on el segueix Hannelore. Tot el poble intervé a la caça de l'home.

Dissabte 23 Març

Dissabte 23 Febrer

AUCH ZWERGE HABEN KLEIN ANGEFANGEN/TAMBIEN LOS ENANOS EMPEZARON PEQUEÑOS, Werner Herzog, 1969. Int.: Un conjunt lliure. R.F.A., V.O.S.E.

Durant l'absència del director i de la majoria dels alumnes s'origina un avalot en un internat. Els alumnes ataquen el professor encarregat de llur vigilància, que aconsegueix amagar-se a l'edifici de la intendència, tot portant amb ell un dels caps de l'avalot. El professor amenaça amb fer pagar al seu presoner les conseqüències de la conducta dels seus companys, i exigeix el restabliment immediat de l'ordre.

NEAPOLITANISCHE GESCHWISTER/EL REINO DE NAPOLES, Werner Schroeter, 1977. Int.: Liana Trouche, Maria Antonietta Riegel. R.F.A., V.O.S.E.

Per primer cop, Werner Schroeter tracta en aquest film per primera vegada un tema realista. En una crònica filmada acollida per la crítica amb grans elogis, Schroeter narra la vida i les lluites d'una família resident al barri pobre de Nàpols, del 1944 al 1977.

Dissabte 2 Març

DER PLOETZLICHE REICHTUM DER ARMEN LEUTE VON KOMBACH/LA REPENTINA RIQUEZA DE LOS POBRES DE KOMBACH, Volker Schlöndorff, 1971. Int.: Georg Lehn, Reinhard Hauf. R.F.A., V.O.S.E.

El 1821, set pobres camperols del poble de Kombach miren de canviar la seva sort tot assaltant la diligència postal que travessava tots els mesos la comarca, carregada de les recaptacions tributàries. Quan arriben a realitzar llur propòsit, són detinguts, perquè "els diners en possessió dels pobres resulten sospitosos".

Dissabte 30 Març

Dissabte 9 Març

DER AUFRECHTE GANG/ EL ANDAR ERGUIDO, Christian Ziewer, 1976. Int.: Claus Eberth, Antje Hagen. R.F.A., V.O.S.E.

L'escèptic Wittkowski viu, a través de greus conflictes, l'experiència que el comportament merament pragmàtic i defensor de la propietat menyscava, a la llarga, la dignitat i destrueix la identitat personal. Pensa que ha de conformar-se amb tot i no està disposat a perdre l'honor.

SCHWESTERN ODER DIE BALANCE DES GLUCKS/LAS HERMANAS, O EL BALANCE DE LA FELICIDAD, Margarethe von Trotta, 1979. Int.: Jutta Lampe, Gudrun Gabriel. R.F.A., V.O.S.E.

Maria, secretària de direcció, paga a la seva germana els estudis de biologia. El fort caràcter de Maria no s'avé amb la sensibilitat d'Anna, que es nega d'acceptar el "principi del rendiment", i aquesta acaba suicidant-se. Maria reprimeix els sentiments de culpabilitat. I com, a més a més, té la freda convicció que tot ésser humà és substituïble per un altre, decideix de protegir Miriam, una jove i vital mecanògrafa; així li paga un curs d'idiomes i la va introduint a poc a poc en el mateix paper que abans feia Anna.

Dissabte 16 Març

EFFI BRIEST, Rainer Werner Fassbinder, 1974. Int.: Hanna Schygulla, Wolfgang Schenk, Ulli Lommel. R.F.A., V.O.S.E.

Aquest film és la presentació d'un llibre fet imatge, tot respectant el text original de Theodor Fontane. Fassbinder suprimeix amb freqüència el diàleg, i fa moure's gairebé pantomímicament els actors. Hanna Schygulla és una Effi Briest admirable, i no desmereix pas el conjunt dels altres actors.

SESSIONS SETMANALS
CINEMA AVINGUDA - 2
AGRAMUNT

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE «LA PORTADA OCCIDENTAL DE SANTA MARIA D'AGRAMUNT»

El dia 13 de gener, a dos quarts d'una del migdia, tingué lloc en la sala de sessions de la Casa de la Vila, l'acte de presentació del llibre «La portada occidental de Santa Maria d'Agramunt»* de l'autor Francesc Fité i Llevot, professor de l'Estudi General de Lleida i col.laborador de l'Institut d'Estudis Ilerdencs. L'acte estigué presidit pel President de la Diputació de Lleida Sr. Ramon Vilalta i l'Alcalde de la vila Sr. Josep Huguet i hi acudí un nombrós públic que omplí la sala però que sortí decebut per la poca durada i senzillesa de la presentació que consistí en dos breus parlaments —a més d'una brevíssima intervenció del Sr. Huguet— del president de la Diputació i de l'autor del llibre.

El Sr. Vilalta expressà la seva satisfacció perquè la primera visita oficial que realitzava a la nostra vila era amb motiu d'un acte de tipus cultural i assenyalà que la Diputació, malgrat no tenir a penes competències en cultura, intenta col.laborar, a través de l'I.E.I., amb totes aquelles iniciatives que sortin de les poblacions lleidatanes. El discurs del Sr. Vilalta tingué un marcat accent polític i, entre altres coses, manifestà que **no és conveient que les diputacions tinguin el mateix marc d'actuació que les comunitats autònomes, i en el cas de Catalunya, la Generalitat. Més endavant digué, però, que fa falta per a Catalunya, encertar un sistema de poders que ajudi a un cert equilibri en tot el territori Català.**

Tancà l'acte, que a penes durà vint minuts, un parlament de l'autor del llibre Sr. Francesc Fité explicant la motivació que l'havia portat a escriure el treball, **que no pretén, manifestà, ser un exhaustiu estudi de la portalada principal del temple de Santa Maria d'Agramunt, sinó un inici d'un més ampli treball que s'ha de fer sobre la iconografia de la portalada més significativa del romànic de l'escola Lleidatana.** Segons explicà, aquest treball havia sorgit després o a partir, d'haver realitzat una visita al nostre temple a petició i acompanyat, conjuntament amb el

Molt públic per un acte tant breu.

professor Prim Bertran, del Consell del Patrimoni Cultural d'Agramunt quan estava preparant la celebració del VIIè. Centenari del Grup Escultòric de la Verge. **Ha estat a partir d'unes notes confeccionades a petició del Consell que vaig tenir la idea d'aquest opuscle que avui hem presentat en aquesta població d'Agramunt.**

Bertran

*Ed. Institut d'Estudis Ilerdencs, col.lecció: Càtedra de cultura Catalana «Samuel Gili i Gaya» núm. LXI. 52 pàgines 1984.

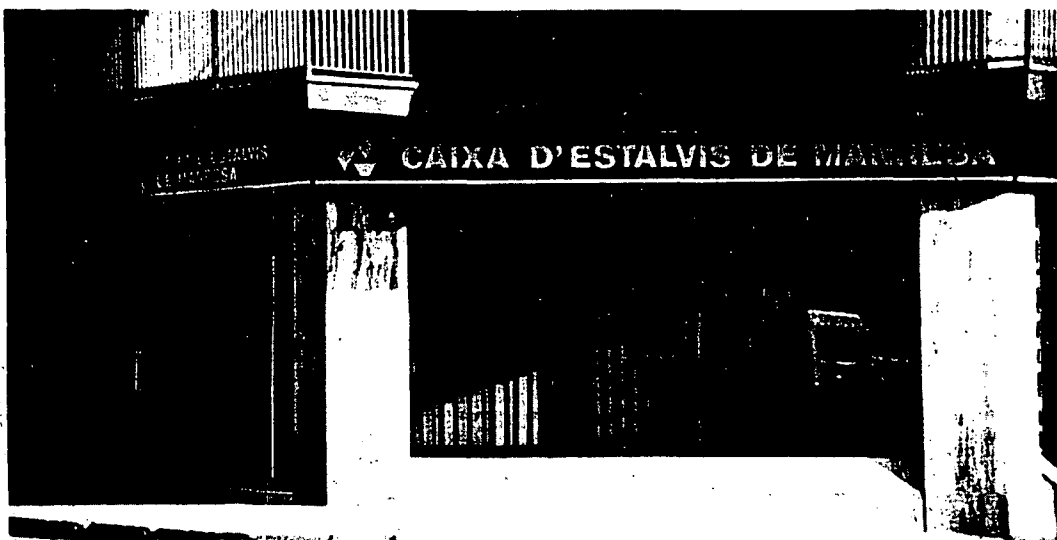
**FUNERÀRIA
R. LLORENS**

Trasllats a províncies

Serveis de
Companyies d'Assegurances

Carrer dels Estudis Nous, 15
Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

NOVA OFICINA, a Lleida

també, al seu servei, al carrer Dr. Combelles, 43

oficines a la província:

LLEIDA «Prat de la Riba»
«Dr. Combelles»
TÀRREGA - CERVERA - AGRAMUNT
SOLSONA - SANT LLORENÇ DE MORUNYS
LA SEU D'URGELL

FUNDADA
L'ANY 1865

CAIXA D'ESTALVIS DE MANRESA

VIIIè CERTAMEN

LITERARI DE SANT JORDI

Sota l'organització del **Consell de Festes**, el patrocini del molt il·lustríssim **Ajuntament d'Agramunt** i la col·laboració de la revista «**Sió**», es convoca el **VIIIè Certamen Literari de Sant Jordi**.

BASES

- A) Les obres que vulguin participar al Certamen hauran d'ésser escrites i presentades en català.
- B) Les obres hauran d'ésser inèdites i originals. S'hauran de presentar escrites a màquina a doble espai o, en tot cas, a mà i amb lletra clara.
- C) Hi haurà opció als següents premis:

POESIA

- Un premi per edat des dels 6 als 14 anys (9 premis)
- Premi a la millor poesia escrita per joves de 15 a 16 anys
- Premi a la millor poesia escrita per joves de 17 a 18 anys
- Premi a la millor poesia escrita per majors de 18 anys

PROSA

- Un premi per edat des dels 6 als 14 anys (9 premis)
- Premi a la millor redacció escrita per joves de 15 a 16 anys
- Premi a la millor redacció escrita per joves de 17 a 18 anys
- Premi a la millor redacció escrita per majors de 18 anys

PREMI ESPECIAL

Es concediran premis especials als tres millors escrits sobre el tema: **La nevada d'enguany**.

D) Els treballs hauran d'ésser lliurats abans del dia 30 de març als directors dels centres escolars de la Vila o bé a les oficines de l'Ajuntament.

E) Els treballs no hauran d'anar signats, sinó que aniran acompanyats d'un sobre a fora del qual hi constarà per aquest ordre:

1. títol de l'obra,
2. premi al qual concursa (poesia o prosa),
3. edat del concursant.

Dins del sobre hi haurà un paper amb el nom i l'adreça de l'autor.

F) El jurat estarà format pels membres de la Redacció de «Sió».

G) Els premis consistiran en lots de llibres valorats cada un en 1.500 pessetes. El premi ESPECIAL serà de 3.000 pessetes el primer i de 2.000 el 2on, i 3er.

H) El jurat, si estima que cap obra mereix el premi al qual es presenten, pot declarar-lo desert. Així mateix, el jurat pot concedir accésits a les obres que en cregui mereixedores.

I) Els resultats del Certamen es donaran a conèixer en un acte que s'anunciarà oportunament.

J) «Sió» tindrà el dret de publicar els primers premis.

L) El Consell de Festes es reserva el dret d'alterar les bases. Si això es produís, s'anunciarà oportunament i convenientment.

Agramunt, febrer de 1985

TEMPERATURES REGISTADES
EN L'OBSERVATORI OFICIAL

del 5 al 25 de Gener

	a les 8 h.	Màximes i mínimes	
Dia 5	0	2	-4
Dia 6	-2	-1	-2
Dia 7	-11	-5	-13
Dia 8	-9	-5	-13
Dia 9	-14	-5	-15
Dia 10	-10	1	-14
Dia 11	-5	2	-10
Dia 12	-3	-2	-7
Dia 13	-5	-1	-7
Dia 14	-5	3	-10
Dia 15	-12	-4	-15
Dia 16	-12	-5	-16
Dia 17	-7	2	-13
Dia 18	0	5	-7
Dia 19	0	6	-1
Dia 20	0	6	-2
Dia 21	4	8	0
Dia 22	6	10	4
Dia 23	4	11	3
Dia 24	0	8	0
Dia 25	-1	8	-2
Dia 26	5	10	-1

En alguns indrets de la Vila s'arribà a mínimes de més de -20°

LA NEVADA DEL 85

Molts i variats incidents han ocorregut en el transcurs de tots aquests dies en què després que la neu, el gel i les glaçades continuades han estat presents en la nostra vila.

En el contingut d'aquestes planes, intentarem fer ressaltar alguns incidents, a fi que puguem rememorar algun dia aquesta circumstància com tantes altres que l'han precedit i que per mitjà d'aquestes pàgines es conserven tan fresques gràcies al mitjà escrit.

- La primera sorpresa d'aquests dies fou que el dia 8 en iniciar-se altre cop els col·legits, dos dels quals, un l'Institut i l'altre l'edifici nou de les Escoles Públiques, es trobaren que les gelades havien deteriorat en gran manera la instal·lació de la calefacció, fet que ocasionà que els alumnes haguessin de tornar cap a casa altra vegada. En el primer cas, el mal fou tan important que el centre restà inactiu durant la resta de setmana; en les Escoles, en canvi la inactivitat durà solament un dia.

Neu, gel i fang, han estat d'actualitat durant molts dies.

L'Ajuntament organitzà un servei de repartiment d'Aigua mitjançant quatre cisternes.

- Al Casal Agramuntí va ésser l'aigua la que ocasionà els danys més greus. Només hi devia faltar això.

- Un fet curiós, ocorregué a l'Agda. A. Ros, on els bombers hagueren d'anar a un pis ja que una xemeneia s'havia encés. Acabada l'assistència i perdent uns moments a causa d'un terròs de gel que s'havia posat a la mànega, s'adonaren en el moment de cargolar-la que aquesta no feia moviment i quedava rígida la qual cosa volia dir que s'havia gelat.

- Una gran pèrdua ocasionaren aquestes gelades. Als magatzems de begudes. Les glaçades produïren una trencadissa de gran quantitat de botelles.

- També aquest fred es posà als corrals del nostre poble. Els ous de les gallines es quedaven glaçats. Creiem que moltes mestresses de casa a les quals els agrada la mica de corralet, ens ho podrien confirmar.

- Moltes foren les bombones de gas butà i els escalfadors d'aigua que durant aquests dies feren de les seves. S'ha vist en una botiga una bombona posada dins d'un cossi d'aigua calenta a fi de desgelar el gas.

- Els que s'ho passaren més bé, sens dubte, foren els joves. El nostre riu Sió, tot glaçat, és clar, servia de camí i de pista de patinatge artístic a la gran majoria d'estudiants de l'Institut.

El Canal, aquest dies estava tancat, no obstant l'embassada que s'hi va fer per guardar aigua tenia almenys un pam de gel.

- També un nen es presentà a casa seva amb els cordons de les sabates desfets, però aquesta vegada drets com a raves, estaven gelats.

- Ni el bestiar es va poder salvar de la revessia. Durant aquests dies de tan fred va haver de sortir a pasturar, però aquesta vegada no va ésser a menjar sinó a veure ja que la neu va haver de substituir l'aigua, ja que aquesta es quedava gelada.

- Els panys de les portes tant de cotxes com de moltes cases, varen ser protagonistes de moltes sospreses. El pany era glaçat i no hi havia manera d'obrir. Sort dels encenedors de butxaca.

- S'ha donat el cas d'un camioner que per **mandra** de posar les cadenes i havent de fer front a una costa, es trobà a la meitat que el comió patinava. Va intentar llavors posar les cadenes però la posició del camió no ho va permetre. Total que el camió començà a anar enrera fins que el pes el dominà i va trabucar. Llavors i a cabassos es va haver de descarregar el pinso que portava i va ésser necessària una grua per tornar el camió al seu lloc. Déu n'hi do.

- La gran majoria de conduccions d'aigua es gelaren. Aquest fou el més gran problema. Pocs eren els

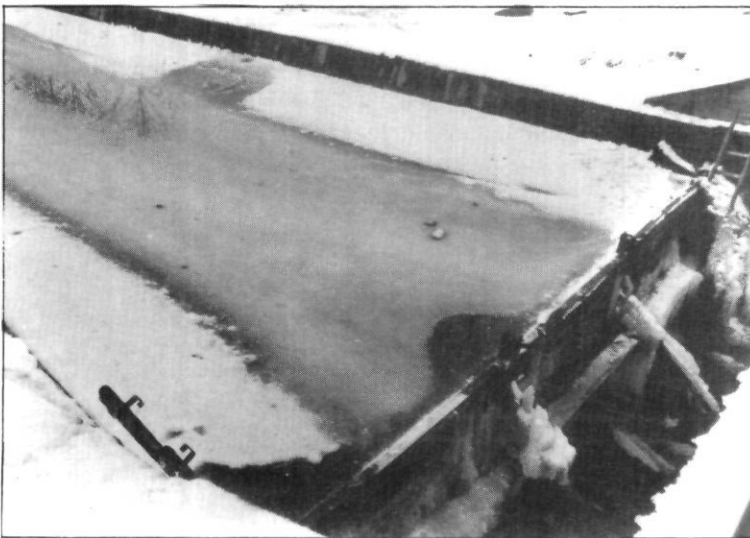
El compressor treballà de valent per estovar voreres i carrers.

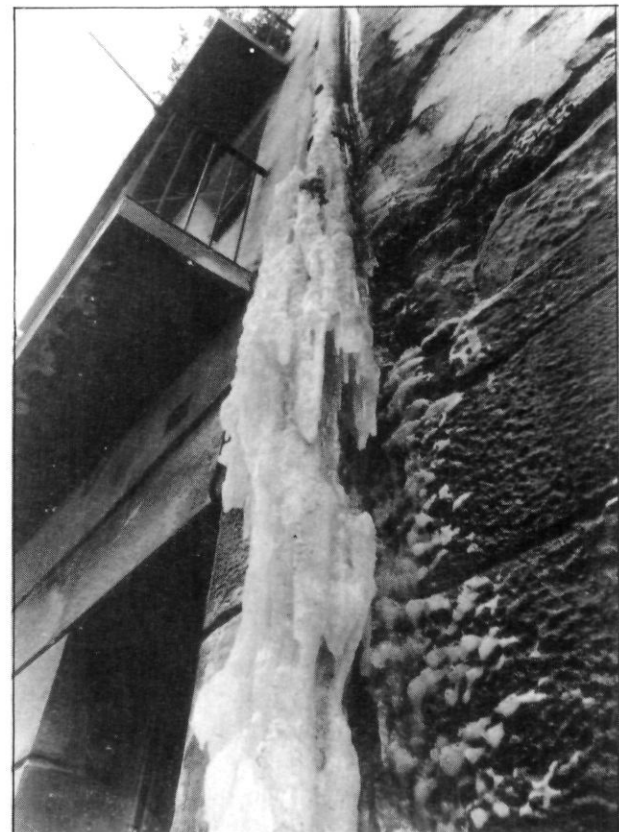
Una instal·lació provisional per a proveir-se d'aigua.

Escalfar amb foc l'aixeta de pas.

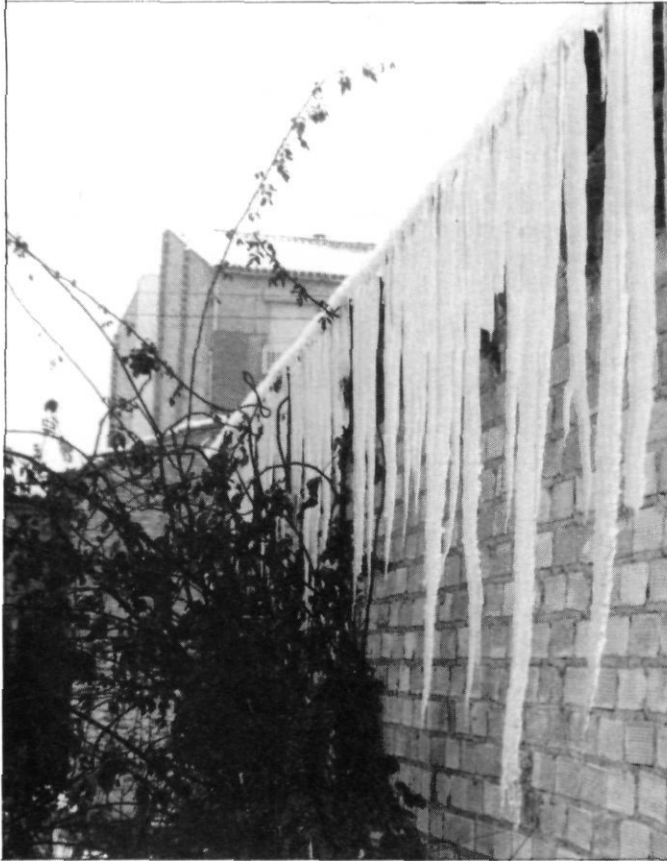
La parada del canal oferí aquest aspecte glacial durant molts dies.

Una canalera trencada propicià aquest espectacular candeler.

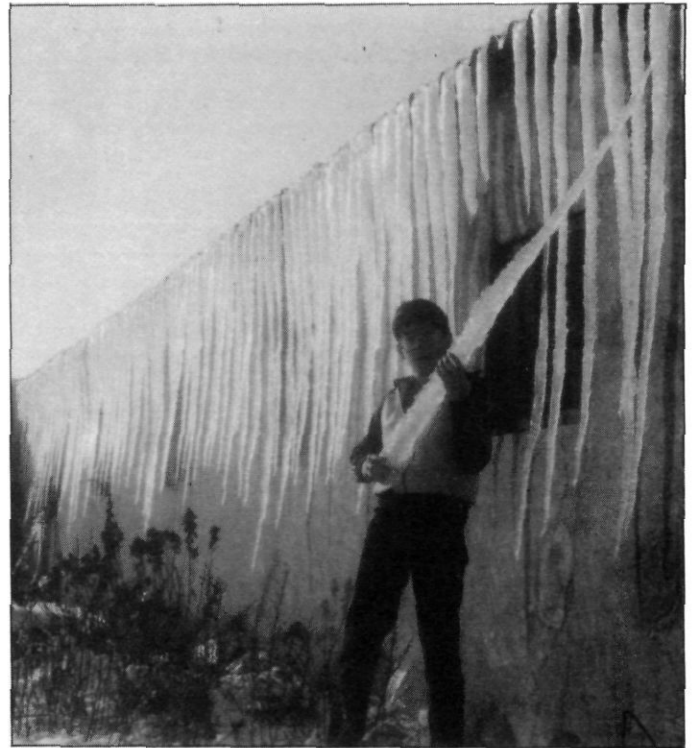
Tot tipus de begudes quedaren glaçades en els magatzems.

En molts indrets es formaren candelers com mai no s'havien vist.

Per posar la clau al pany, calia escalfar-la

MONTCLAR

Paret sud d'una granja de porcs, on s'hi ha comptat 138 caramells amb llargades de mes de 2 metres.

Foto: Jaume Tarragona.

carrers que no s'hagueren d'estovar. Sense aigua a causa de tots aquests problemes. Per part de l'ajuntament es repartí aigua a tots els que en necessitaven i reduint-la allà on sobrava. També es distribuï sal pels carrers a fi que es pogués circular millor.

- A primera hora de la tarda del dia 18 caigué una pluja de gel pel que quedaren tots els carrers fets una pista de gel, i fou l'endemà al dematí quan molts cotxes i a causa d'aquest fet ni tan sols pogueren pujar la pujada de l'Acampamen.

- També el servei d'escombraries que normalment circula de part de vespre, va haver de canviar l'horari a causa de les baixes temperatures ja que inclús l'hidràulic es quedava paralytitzat. Fins a la nit del 3 al 4 de febrer els serveis s'han efectuat de dia.

- Molts arriscats transportistes es llençaren a l'aventura de la carretera. L'aventura quedà frustrada perquè foren diversos els que hagueren de deixar els camions a les cunetes.

- Però també els aliments han quedat hivernats. Els dies de mercat la plaça quedà sense parades ja que totes les fruites i verdures quedaven cuites com es sol dir.

- Durant aquests dies es suspengueren diverses activitats. Els partits de futbol foren ajornats així com també una obra de la representació de la Roda de teatre; també les classes de música de la mainada i les de català d'adults. La coral ajornà els seus assaigs.

Noticiari de la Ribera del Sió

La Sentiu de Sió
(Informa, M^a del Remei Galceràn i Solà)

L'inici de l'any nou ha estat amb neu i molt fred; sí, el dia 5 amb la nevada en molts indrets també va fer-ho a La Sentiu, de 15 a 20 cm. de neu, Déu n'hi do, per ésser que quasi mai neva, va fer-ho fort. Les baixes temperatures dels següents dies van fer que la neu es gelés i encara en resta en alguns indrets ombrívols. La circulació va fer-se difícil durant els primers dies, però la Diputació va repartir arena per la carretera i l'Ajuntament sal pels carrers, això va contribuir a millorar el trànsit. Les temperatures han estat baixes com mai no havien estat (almenys durant molts anys), hem arribat a -22º i com a conseqüència s'han gelat les canonades d'aigua i molta gent ha tingut problemes a les cases i corals, també s'han espatllat molts escalfadors d'aigua, calefaccions, ...

Per motius del temps va modificar-se el programa referent a la Cavalcada dels Reis Mags d'Orient, i aquesta va quedar suspesa; però malgrat tot, els Reis van fer la seva aparició màgica al Casal Familiar on van rebre tots els nens i els van repartir les joguines i d'altres regals. Fins l'any que ve, Majestats!!!

MONTGAI
(Informa, Concepció Ribalta i Solé)

Les festes de Cap d'Any i Reis i «l'onada de fred» són les notícies més importants del mes de gener. La revetlla de Cap d'Any es va celebrar amb molta alegria i animació. La Comissió de Festes organitzà un sopar, amenitzat amb el ritme del «Duo del Segre». Aquest any no hi assistí tanta gent, unes trenta parelles al sopar, i unes quantes més al ball, però la gresca i el bon ambient no s'acabà fins a la matinada.

L'endemà, dia 1, a les dotze arribava el Carter Reial, acompanyat d'un Patge. Van assistir a la Missa, i a la sortida van recollir totes les cartes dels infants, i van anunciar l'arribada dels Reis pel dia 5 a les vuit del vespre. El dissabte, per causa de la nevada es van haver de canviar els plans. Van haver de passar per moltes aventures abans d'arribar, però, amb tot i això van venir molt carregats. En lloc d'arribar a les vuit van passar a les sis, i no van poder fer el recorregut pels carrers com d'altres anys. A la sala del cinema van repartir els joguets i regals a tots els infants. Agraïm i felicitem a tots els qui hi van col·laborar perquè aquesta festa es pogués realitzar, a pesar de les dificultats, amb la mateixa esplendorositat d'anys anteriors. Com que no parava de nevar, els Reis van decidir quedar-se fins l'endemà, i assistir a la Missa, que aquell dia es dedicà a ells. Els infants també es van vestir de catalans i van portar algun obsequi destinat per als infants més necessitats d'altres parròquies.

El fred, la neu i el gel han estat sens dubte els protagonistes principals de tot el mes. Els termòmetres van baixar fins a 15º sota zero; i després, els problemes de manca d'aigua a les cases i a les granges ja no van parar. Per sort no hem tingut cap incident greu, i tothom ha passat de la millor manera possible els quinze dies, que malgrat la blancor de la neu, han estat molt «negres».

A finals d'any, després d'haver passat trenta-tres anys cuidant de la nostra salut, el Dr. Sebastià Cabecera es va retirar com a metge del nostre poble. Ara ha vingut una metgessa, la Dra. Mª Àngels Moliné, a la que desitgem, igual que a la seva família, una bona estada entre nosaltres.

PRADELL
(Informa, Pau Font i Solé)

El dia de cap d'any l'Associació de veïns va organitzar un sopar amenitzat per una petita orquestra. Segons informacions rebudes, la festa fou prou animada i hi assistiren unes 40 persones.

El dia 5, a les 7 del vespre també van passar els reis. El jovent del poble ho va fer força bé i la nevada no fou cap raó per a

impedir-ho.

Parlant de neu, els protagonistes d'aquest mes han estat la neu, el fred i el gel. La neu començà a caure el dia 5, a la matinada i no parà quasi fins a la matinada del dia següent. La neu dipositada en gelar-se, va fer necessari l'ús de cadenes per als cotxes.

El gel ha causat força molèsties. En gelar-se moltes canonades, hom va dedicar-se al transport de galledes d'aigua per a les feines domèstiques.

A les granges també hi ha hagut problemes.

El dissabte següent als Reis, el jovent del poble, vam organitzar un sopar per l'èxit obtingut el dissabte anterior. El sopar va consistir en una cassola de conill, cargols, porc i espinacs, tingué molt d'èxit.

Cal lamentar la mort, el dia 16, de Na Rosalia Llenes i Prats, de cal Panxeta, a l'edat de 80 anys.

PREIXENS
(Informa, Rosa Vilanova i Areny)

Ben segur que aquest mes la notícia de les notícies, a tot arreu, han estat: la neu, el fred, i el gel, és clar!!

Preixens, com tots, també n'ha patit les conseqüències, carrers esquerdatats, dipòsits, canonades, calentadors, motors, esberlats, i... en desgelar... presses i corregudes, a Cal «Fulano», tenen dos dits d'aigua a la golfa, a cal «Sotano». l'aigua sortia per sota la porta, i així a tocar, ...a tocar.

En algun carrer encara no hi arriba l'aigua, i el subministrament es fa amb cubelles.

És d'esperar que quan llegireu aquestes ratlles, la situació ja serà normalitzada, i tots podrem tornar a rentar-nos la cara ...com Déu mana.

Ja fa uns dies que l'Ajuntament convocà una reunió per a tot el poble al cafè.

El motiu d'aquesta era assabentar-nos de les reformes, que segons ens varen dir, ja estan «en marxa».

Una d'elles és la renovació total de l'enllumenat públic, que ja convé ..., amb un pressupost d'uns sis milions de pessetes, encara que aquesta millora serà a més llarg termini.

El que sí ja és imminent, és que comencen les obres del nou cafè, que ja estarien començades, si el temps no hagués fet la guita, el pressupost és de set milions, i està «al caure» una subvenció de la Generalitat (és d'esperar que «caigui» aviat).

El nou local, constarà de tres plantes, els soterranis, destinats a magatzem, la planta baixa (a peu de carretera), on hi haurà el «bar», i el primer pis, on hi serà instal·lada una sala d'actes amb capacitat per vuitanta-cinc persones assegudes, un despatxet, i una Biblioteca.

No cal pas dir les ganes que tenim tots de veure ja treballar les màquines per a rebaixar el terreny, i també ... i tant... que arribin els diners, perquè, si tot s'acompleix, serà un fet per a «treure'ns el barret».

Després de més de set anys com a majorala major, la sra. Francesca Sangrà, s'acomia d'aquesta tasca, i ara, encara no ha sortit ningú per a substituir-la, és clar que sempre hi ha especulacions, ...que si aquesta, que si l'altra... però a l'hora de la veritat la cosa continua igual, i «la plaça està vacant».

Al moment d'acomiar-se, lliurà els comptes i els diners, i aquests que són un total de quaranta-cinc mil pessetes, seran empleats per a posar mosaic a l'Església, junt amb aportacions del poble, i de la Parròquia.

MAFET D'AGRAMUNT
(Informa, Antonieta Figueres)

GENER. Aquest mes hem estrenat nou carter millor dit cartera, el que venia de Montclar ara ja està jubilat (que per molts anys pugui disfrutar d'aquesta ben guanyada tranquil·litat) i en el seu lloc hi ha una noia d'Agramunt.

el fred, la vigília de reis va començar a nevar però les baixes temperatures que van venir després ens van portar un dels hiverns més freds que es recorden. Primer es van quedar sense aigua moltes cases durant quinze dies o més, després en venir el desgel l'aigua va anar a doxo en totes elles, les unes més afectades les altres no tant però totes van patir les desagradables raventades a les canonades d'aigua, les clavegueres glaçades van fer impossible que marxés l'aigua dels lavabos i de les banyeres, cosa que no s'havia vist mai, bèsties que en néixer ja es quedaven congelades, així com cebes, patates, flors, el butà, tots estàvem ficats dins un immens congelador, esperaves que a l'endemà ja s'arreglaria, però encara resultava pitxor, un dels dies més dolents va ésser el dia 18, el dia abans van caure unes gotes que es convertiren en trossets de gel i que van convertir els carrers i carreteres en autèntiques pistes de gel; sortir de casa en aquelles condicions era jugar-se la vida, l'autocar que baixa d'Artesa per portar el jovent a l'institut es va veure impossibilitat de venir i l'autocar que fa la ruta diària fins a Barcelona va suspendre el viatge, ara per fi es va tornant a la normalitat però encara es veuen forats pels carrers que han hagut d'ésser rabentats amb l'ajut d'un compressor.

COTXE. Es va estrenar un «jeep» molt maco marca Niva-Lada per part de la família Graells.

MONCLAR

(Informen, M^a del Mar Novell i Iolanda Padullés)

FESTES

NADAL: El dia 25 de desembre, Montclar com un dels altres pobles arreu de tot el món celebrà la festa més important de l'any, Nadal. Si la vida en un poble petit és com si fós la d'una família, en aquesta diada es nota més encara. Així doncs en aquest dia en la missa parroquial del nostre poble ens trobarem tots allí units en una celebració força festiva; on les cançons nadalenques que tant ens agraden, ens fan sentir millor i obren la porta a les festes esperades.

CAP D'ANY: La segona de les festes, fou la de Cap d'Any, d'origen més profà que l'anterior. A Montclar també la nit del 31 de desembre, o nit de Sant Silvestre, els uns dintre de les seves llars i els altres als restaurants, celebrarem el comiat de 1984 i donarem la benvinguda al 1985, que desitgem, que sigui per a tots un any digne, amb salut, pau, treball, i amor...

REIS: Aquesta festa era esperada com sempre per la gent menuda, i per què no dir-ho també per la gent gran?, perquè un regal a tothom agrada. Però aquest any els reis foren força originals, ja que el primer regal que ens van deixar, va ésser la forta nevada que ens trobarem el dia 5 de gener en obrir com de costum les persianes de bon matí; si bé la quitxalla es posà en un principi contenta, al llarg del dia varen decepcionar-se en pensar que a la nit no hi hauria reis, però els reis no gens descuidats van deixar un patge molt gentil que a les 8 del vespre, a la sala parroquial, va repartir els joguets als nostres petits.

NEU

Parlant de la neu, si aquesta fou rebuda amb alegria, passats alguns dies tots l'avorrírem, pel fred existent i les fortes glaçades que ens ocasionaven en molts llocs grans problemes; circulació de vehicles, conduccions glaçades...

La temperatura a Montclar, en algun punt més alt del poble va arribar fins a 24° sota zero. Els avis del nostre poble no recorden temperatures tan baixes.

JUBILACIÓ

El dia 31 de desembre es jubilava al nostre poble en Josep Bernaus, que durant molts anys serví els pobles de Mafet, Donzell i Montclar amb l'ofici de carter.

En nom de tot el poble de Montclar li donem les gràcies pel seu bon servei, fet amb gran sentit de responsabilitat que honrava el seu càrrec.

NOU CARTER

El dia 1 de gener, ocupava el lloc cessant de Josep Bernaus, el

nou carter; en aquest cas una senyora: Carme Gilabert, a la que donem la nostra benvinguda i esperem que ella també sabrà complir molt bé el seu càrrec.

NOCES

El dia vuit de desembre, es celebrà en la nostra parròquia les noces de Carme Balagueró i Calixte Areny. Moltes felicitacions al nou matrimoni.

MONCLAR

Paret sud d'una granja de porcs, on s'hi ha comptat 138 «candeleros» amb llargades de mes de 2 metres.

LA DONZELL

(Informa, Josep Rovira)

Aquest any els Reis Mags ens han portat, en comptes de regals, 15 o 20 cms. de neu amb unes temperatures tan baixes com són 15 i 20 graus sota zero, durant uns dies, han quedat gelats els dipòsits d'aigua de totes les cases així com també les canonades i creiem que el dia que es pugui subministrar aigua amb normalitat es veurà molt més el mal que han fet aquestes temperatures tan baixes.

Aquests dies hem tingut al poble, amb permís, els dos soldats que fan la «Mili»: l'un a Alcalà de Henares i l'altre a Jerez de la Frontera, els desitgem que l'estada entre nosaltres els sigui ben agradable.

Els caçadors, degut a la neu, tampoc no han pogut sortir a disfrutar de la cacera i com que ja se'ls acaba la temporada, se'ls veu disgustats, però contra el temps no s'hi pot fer res.

LES PUESLLES

(Informa, Mª Antonieta Boncompte)

OBRES: L'obra de les clavegueres ja ha sortit a subhasta, i una vegada feta aquesta, l'ha guanyada l'empresari Sr. Balagueró. És ben segur que l'obra no tardarà a començar.

S'ha rebut una subvenció per arranjar la teulada de l'Església. La quantitat és de 38.000 pessetes.

«Nadal ha vingut amb molta alegria i també n'ha marxat com un altre dia», la dita és ben bé veritat: arbres guarnits, gent a les cases, els estiuiejants, que com cada any vénen a passar les festes nadalenques al poble, tot esperant la joia del Nadal, cap d'any i Reis, que per cert ens han portat una forta nevada i unes temperatures tan baixes que feia anys que no s'havien vist. S'han enregistrat molts dies els -20°. Però també espero que els tres Mags us hagin portat un gran sac ple d'il·lusió, pau, felicitat i amor.

Josep Boncompte, fill del poble de les Puelles, en col·laboració amb l'auto-escola de Bellpuig, es dedicarà a la tasca d'ensenyar a conduir. Li desitgem èxit en la seva nova professió.

PUIGVERD D'AGRAMUNT

(Informa, Joan Avellana i Mora)

CAMINADA. Aquest any, i a pesar que ha nevat, els Reis, també van passar per Puigverd, però no van arribar amb carroses, com és habitual, sinó que van arribar caminant. Malgrat tot, la participació va ésser prou bona i com cada any, després, el jovent, vam fer una xocolatada amb coa.

COMPRA. Aquest mes, Josep Mª Corrales, ha comprat un cotxe, OPEL RECORD; que esperem que el puguin disfrutar força anys.

OBRES. La família Piqué, està fent reformes a la façana de casa, donant així una mica més de claror i alegria a la mateixa.

PROBLEMES. Encara que els problemes que van començar

amb les primeres gelades, no s'hagin acabat, ja hi ha molt de guanyat, ja què la majoria de cases ja tenen aigua, i les reventades que hi havia, ja s'han arreglat.

Per a molts dels lectors, això els pot semblar una mica estrany, però no és així, ja què hem de comptar, que les temperatures, van ésser molt baixes, arribant inclús a 20º sota zero.

NAIXEMENT. A cal Hereuet, ha nascut un nen, fill de Ramón Andreu, i Dolors Llovera. Donem moltes felicitats a la família, i naturalment, als pares.

ÇAÇA. Aquesta temporada, no ha estat massa bona, ja que degut a la neu i als pocs conills qui hi ha, els caçadors s'han avorrit.

ANÈCDOTA. Ja que feia molt de temps que no ens nevava, un grup de nois i noies ens vam animar i vam començar una guerra de boles de neu, però a mitja guerra, se'ns va acórrer de tapar amb neu algunes portes de les cases; així, el resultat que va donar el nostre esforç, va ésser que: quan la gent s'aixecava i anava a obrir la porta, la trobava tapada i algun va exclamar: «Això és pitxor que la nevada del 1945» que en aquelles dades, va fer un metre i mig de neu.

També vull assenyalar que els afectats s'ho van prendre molt bé, i que no es van enfadar.

CASTELLNOU D'OSSÓ

(Informa, Rosa Mª Sendós)

El dia 22 de Gener en Francesc Sendrós va participar en un concurs radiofònic. Aquest concurs és «La Gran Jugada» a la Cadena 13. Hi participà des del seu propi domicili i va ésser eliminat el primer dia i perdre l'opció de participar-hi el dia següent.

El dia 28 va venir l'aparellador del bisbat d'Urgell per mirar l'església, en la qual hi ha una esquerda en la volta i va dir que no hi havia cap perill que caigués.

El 30 de gener encara estaven gelades les conduccions de l'aigua comunitària i de diferents xarxes de canonades particulars, el que ha ocasionat que algunes cases encara no tinguin aigua.

Les nevades del gener i les consecutives gelades van provocar que es gelessin les conduccions de totes les cases el que causà greus problemes d'abastament d'aigua, i quan es van desgelar es va veure que se n'havien trencat moltes.

El senyor Oriol Colomer ha acabat les obres que feia a la seva casa. Ha fet una restauració antiga, amb pedra vista a l'interior i a l'exterior. Ho ha fet gairebé sense canviar l'estructura anterior de l'habitatge. I ha plantat diversos arbres en un pati interior, i també n'ha plantat davant la façana de la casa.

MONTFALCÓ D'AGRAMUNT

(Informa, Tere Rovira)

GENER

NEU: Dissabte 5. Quina sorpresa quan ens vam alçar; estava tot nevà i ho continuava fent.

La idea de sortir al carrer per trepitjar la neu i tirar-nos boles els uns contra els altres va ser la primera que, com molts, vam tenir.

També, es va fer un ninot en mig de la plaça, amb gorra i pipa.

Després, els nois, van idear un sistema de fer esquí, amb un sac de plàstic ple de palla, creuaven tot el poble, des de dalt de la costa fins a baix al corriol, això que aquest és força estret i quan hi arribaven ja anaven bastant embalats.

I per original, un cotxe que va passar dues o tres vegades per Montfalcó, i que arrossegava un trineu, lligat al cotxe, amb tot de canalla.

Feia cosa sortir de casa amb cotxe però quasi tots vam haver de fer-ho perquè la perspectiva era de continuar nevant i ara no és com abans que es tenia de tot a casa.

El diumenge a la nit encara va nevar més. Hi havia uns 12 o 13 cm. de neu. Quan semblava que ja n'hi havia prou, el dissabte

següent, tornà a fer una forta nevada. I el dijous 17, que queia aigua gelada, va deixar les carreteres intransitables com cap altre dia.

Ens vam quedar sense l'aigua del poble, sort de les cisternes. S'ha hagut de reposar algun tub, per sort no ha estat res més.

El fred millor no recordar-lo, un noi té un termòmetre de màximes i mínimes, pel que sabem que vam arribar als 18º sota zero.

Aquest mes també se'ns ha ensorrat la Badia. Ja feia bastant temps que estava malament, però això no és cosa del poble sinó del Bisbat. Es pensa solvertar-ho ensorrant-ho tot.

Espero que hagi de dir, més endavant, el mateix de l'església, perquè especialment el cor, està bastant malament i cada dia fa més panxa.

Fet curiós: una caravana, per la matrícula, anglesa, va venir a passar tota la nit a la plaça.

Anava amb direcció a Andorra. I al matí ens va visitar el poble.

BELLVER D'OSSÓ

(Informa, Jordi Pedró i Balagueró)

Gener '85

EL COTXE-KIPPS: en el sorteig del dia 29 del proppassat mes de desembre de la discoteca «Kipps», el premi era un Renault-11, i l'afortunat fou en Jaume Rosinés de Bellver. Felicitats noi!

És curiós veure com aquest cotxe ha creat un triangle entre tres persones filles de Bellever, el Sr. Panadés, el Sr. Valls i el Jaume. Gairebé ja ens tocava a algú del poble ja que molts teníem números i amb gran quantitat y a més a més sortia del garatge d'un bellverí, el sortejava un bellverí, per força havia d'acabar a Bellever.

Com era d'esperar l'alegria i la nostàlgia feren brollar les llàgrimes.

TOMBES III: els primers dies de l'any prosseguien les obres d'excavació a les ja esmentades tombes (sembla que són del IX ó X) de la part posterior de l'àbsis de l'església.

Han sortit molts ossos els quals encara estan en fase d'estudi.

Quan posaven el retoc final a l'excavació havien aparegut 10 tombes en un espai molt reduït, això vol dir que aprofitaven molt el lloc. Fins i tot a la desena (a la qual jo hi era present) hi van sortir dues persones en una mateixa tomba.

EL TEMPS I LA NEU: aquest mig mes ens n'ha fet una de bona, el temps. De ruqueries n'ha fet moltes i de molt grosses, però què us explicaré que no ho sabeu si ho heu viscut més de prop que jo.

A més no és pas exclusiu de Bellver i d'altres us explicaran les gelades amb més detall.

El que sí us explicaré, alguns fets relacionats amb la neu i el fred que són gairebé anècdotes:

— com que la vigília de reis va nevar els mags que acostumaven a venir de bon dematí l'endemà, es van trobar amb força entrebancs, al final arribaren, a peu i amb penes i treballs,

— aquells dies vam quedar mig comunicats i sortir a la carretera era anar a fer patinatge sobre gel, sense patins però amb cotxe, era tot un risc. I tant com ho era! els tractors del poble a estones havien de fer de grues i remolcar tots aquells vehicles (molts) que sortien de la carretera a les rodalies de Bellever,

— els que ens haguérem de desplaçar per força (estudis...) també ens en va passar alguna de grossa, com per exemple quedar-nos aturats amb el tren a Sant Guim i haver de passar-hi tota la nit, així un viatge de 3 hores, més o menys, es convertí en més de 13 hores,

— el cafè mai no s'havia vist tan ple llevat del dia de la festa major, totes les taules eren plenes de jugadors de cartes o altres jocs, hi havia tot el jovent (tot i que era diumenge),

— el cafè es va obrir tots els dies mentre hi hagué neu, es feia una sessió de tarda diària de 6 a 9 (la resta de l'any només hi ha

Noticiari de la Ribera del Sió

sessió de nit els dissabtes i, de tarda, els diumenges)

— alguns malauradament degut a les caigudes s'han trencat el braç (dues), altres han estat més de sort i no s'han trencat res (això que hem estat molts els que hem caigut)

UN NOU NAT AL POBLE: un cop més ha estat una femina. Renoi no en sortirem de fer nens i això que aquesta família ja en tenien 4 de nenes. La felicitació doncs per la família Cobos-Piña.

LA FESTA DE CAP D'ANY: s'organitzà a nivell popular i amb força assistència al sopar de fi d'any a la sala del cafè. I parlant de cafè, ara estem canviant el mobiliari, taules i cadires, i també hi fem un lavabo-water.

RECORDEU!! el dia 19 és festa de carnestoltes i hi ha músics a BELLVER.

LES PALLARGUES

(Informa, Monts Andreu)

Gener

Ja hem començat un nou any. Després de les festes de Nadal, Cap d'Any, Reis... (una mica fredes) ara sembla que ja tornem a la tranquil·litat de sempre.

Des de fa un any, als Plans del Sió es fa una **Exposició Col·lectiva de Treballs Manuals**. Aquesta vegada vàrem ser el jovent de les Pallargues els organitzadors. L'Exposició era a l'Escola. Va estar oberta els dies festius de Nadal fins a Reis, de 12 a 3 de la tarda. Cal donar les gràcies a tothom que hi va col·laborar, perquè entre tots l'Exposició estava força bé.

Cada any hi ha un concurs de **Pessebres i Adorns Nadalencs** a tot Plans del Sió. El jovent del nostre poble vam presentar al concurs un Arbre i un Pessebre. Vam guanyar el 1er. Premi dins la modalitat de Pessebres Exteriors.

El dia 30 de desembre al matí, el **Carter Reial** va passar a recollir totes les cartes de la mainada dirigides a SS.MM. els Reis d'Orient.

El dia 5, a la nit, van venir a veure'ns els **Reis d'Orient**. Aquest any es van trobar amb el poble nevad i sembla que això els va fer anar una mica malament. Però SS.MM. no pensaven pas «deixar penjats» a la quitxalla que els esperaven amb tota la il·lusió. Així, doncs, van arribar a l'hora prevista, però en lloc de fer-ho amb Carrossa, van fer-ho cadascun amb un cotxe.

Els infants i tota la gent gran els van rebre amb alegria. Els Reis van anar a l'Escola, on van lliurar els regals. A continuació tots vam poder presenciar una obra de teatre, organitzada pels joves i els menuts del poble.

Uns quants dies endarrera hem tingut les **temperatures més baixes** des de fa bastants anys. Hi ha qui diu que hem arribat a 20° sota zero. Els carrers van cobrir-se d'una espessa capa blanca de neu gelada. Més d'una persona va fer una bona relliscada. Ara ja no queda rastre de neu i les temperatures s'han fet més suportables.

SISTERÓ I PELAGALLS

(Informa, Pilar Bosch)

FESTES NADALENQUES. En primer lloc us desitjo un Felix Any Nou per a tots. El Municipi dels Plans del Sió va organitzar un concurs de pessebres; tots els pobles hi van col·laborar. A Sisteró hi havia dos participants, un a l'exterior que estava fet de vidres, el qual va obtenir un premi especial, i un altre a l'interior que va ésser qualificat segon: aquest estava fet de llana.

PATGE. El Patge dels Reis va venir a Pelagalls i a Sisteró a recollir les cartes de la mainada per lliurar-les als Reis d'Orient, els nens estaven molt contents, però n'hi havia algun que no li feia massa gràcia.

ELS REIS. Aquest any els Reis d'Orient van venir a Sisteró amb cotxes per causa de la neu, ja que el dissabte va nevar durant tot el dia i ells, és clar, per no desil·lusionar els nens i nenes van venir igualment. Després de donar els joguets a petits i grans, vàrem menjar coca amb xocolata i moscatell, junts amb

els reis.

MILI. Al Joan Mora li ha tocat d'anar a complir el servei militar a Sevilla, nosaltres des d'aquí li desitgem el millor.

HOSTAFRANCS

(Informa, Roser Porta)

Les festes nadalenques han estat aquest any a Hostafrancs d'allò més animades i populars, fent costat a tot el municipi de Plans del Sió, els veïns del qual hem pogut gaudir dels tradicionals concursos i activitats organitzats per l'Ajuntament. Un preludi del Nadal fou el Concert de la Coral «Ginesta», intregada per joves de Cervera, que el diumenge 16 de desembre ens delectà amb un repertori de cançons populars a la Sala del Ball d'Hostafrancs. Contàrem en aquest acte amb la col·laboració de Ràdio Cervera, que al dia següent oferí als seus oïdors la gravació del concert, juntament amb entrevistes fetes al Dr. Jordi Cuixart (President del Patronat de la Biblioteca, organitzadora de l'acte), i al director de la Coral; també alguns petits d'Hostafrancs van veure satisfeta la seva il·lusió de sentir-se per la ràdio, així com veïns que parlaren de les nostres coses del poble.

Durant totes les vacances de Nadal es podien contemplar pels carrers d'Hostafrancs diversos pessebres elaborats amb motiu del Concurs d'Adorns i Pessebres organitzat per l'Ajuntament del municipi; també dins la biblioteca es construí un pessebre que, juntament amb l'exposició de les gairebé dues-centes obres del concurs de Dibuix infantil, contribuïa a omplir la freda sala de caire festiu.

Després d'un seguit d'assaigs intensius d'última hora, el dia 1 de gener el jovent i quitxalla d'Hostafrancs representà, davant d'un abundant i entusiasmada públic, l'obra «Els Pastorets de corre-cuita», de Folch i Torres, obra que ha representat per als qui l'hem treballada una experiència altament positiva, i l'èxit de la qual ens ha donat ànims per a seguir endavant en el camp teatral.

La mateixa tarda de la representació foren lliurats els premis del Concurs de Pessebres municipal i del Concurs de Dibuix infantil. Els que ho feren millor van ser els següents:

Premis Pessebres:

Exteriors:

- 1er: Pessebre i arbre de Nadal a la plaça de Les Pallargues
- 2on: Pessebre a la Plaça de l'Església de Concabella.

Interiors:

- 1er: Pessebre a l'Església de Montroig.
- 2on: Pessebre al Cafè de Cisteró.

Accèssit: adorn nadalenc de Cisteró.

La relació de premiats en Dibuix és massa extensa per a ser detallada. Direm tan sols que hi participaren infants de les escoles de Guissona y de Les Pallargues, i que els premis foren ben distribuïts entre uns i altres. Sorprenguè fins i tot i afortunadament, l'abundància de participants.

La Cavalcada de Reis, que es tenia previst que recorregués els pobles de Canós, Concabella i Hostafrancs, es va veure dificultada per l'excés de neu que el dia 5 cobrí les nostres terres. Ses Majestats hagueren de restar, per tant, al poble d'Hostafrancs. A ben segur, però, la quitxalla dels altres pobles rebé puntualment els seus obsequis també, oi petits? Acabat el generós repartiment de regals pr a xics i grans, Reis, patges i tots els allí presents forem convidats per l'Ajuntament Pedani a moscatell i coca. La nit, malgrat les dificultats del temps, acabà joiosament per a tothom i amb ella les festes de Nadal.

I el fred ha continuat: S'han arribat a enregistrar al nostre poble temperatures de -21° C que, lògicament, han ocasionat serioses dificultats durant dues setmanes: desperfectes en el subministre d'aigües, paralització de les obres al dipòsit d'aigües i a la sala inferior de la Biblioteca; fins un incendi en una granja de pollastres causat, probablement, per l'excés de calefacció que el fred intens requeria. Ara, el temps sembla tornar a la normalitat, i amb ell, la vida pública.

GRUPO CONSIST S.A.

SACS DE PAPER - BOSSES DE PLÀSTIC - TRANSPORTS
CTRA. TÀRREGA, s/n. ✉ CORREUS n.º 25
☎ (973) 39 02 00 (4 LÍNIES) ☎ CONSIST
AGRAMUNT (LLEIDA) ESPANYA

Ferreteria

MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell AGRAMUNT

Relotgeria i Armeria

Josep Pla

Ofereix als seus clients i amics
el seu nou establiment
traslladat a la

Plaça de l'Om, 1 Tel. 39 03 06

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

**Cooperativa
Agropecuària
de Guissona**

Tel. 550000 (14 línies)
GUISSONA

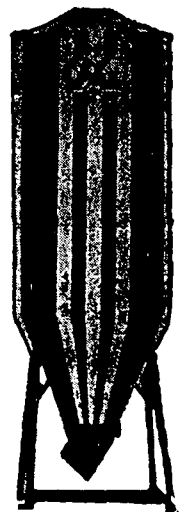
Pinsos Compostos

**Escorxador general
Frigorífic**

**Medicaments i
Assistència Tècnica**

**Material per a la
Ramaderia**

Secció Agrària

Gent, fets, coses...

EL PARC DE BOMBERS

El Parc de Bombers d'Agramunt tothom sap que porta una colla d'anys funcionant; una colla d'anys rutllant amb més o menys dificultats, això sí, però, en definitiva, rutllant i oferint d'una manera desinteressada els seus valuosos serveis a tots els qui dissortadament es troben en la necessitat d'haver-los de requerir en alguna o altra ocasió.

El Parc de Bombers d'Agramunt, que com tots els parcs depèn de la Direcció General de Prevenció i Extinció d'Incendis i de Salvaments de la Generalitat de Catalunya, podríem dir que nasqué tal vegada una mica esquifit si temin en compte que, fins als moments actuals, la composició del seu equip es limitava a tres membres: l'actual Cap de parc i dos més. Evidentment tots tres bombers voluntaris.

Quant a vehicles i altre material necessari, igualment es pot qualificar si no d'insuficient, sí, almenys, de limitat o escàs pel que fa a les necessitats bàsiques que es preveuen per una població i comarca amb unes característiques com és ara la nostra. Així, doncs, un vehicle força passat de moda, amb no gaire presència i poca capacitat de líquid al seu dipòsit, acabem de confirmar la impressió que al primer cop d'ull sembla encara més exagerada del que en realitat és. Perquè, si bé es veuen aquestes, diguem-ne, deficiències, també és ben cert que tot i que un vehicle amb les característiques ja esmentades, en moltes ocasions pot realitzar, i realitza unes funcions equivalents a les d'altres vehicles d'aparença molt més perfecta.

Per a desvetllar-se d'aquesta letàrgia en què estava immers el nostre Parc calia cercar els remeis adequats i eficients d'alguna manera, i això sembla que ha estat possible gràcies, en part, a la «tossuderia» dels actuals responsables, espolejats sempre amb el suport decidit de l'Ajuntament i altres persones influents en el món dels bombers. Per altra banda, la gen s'ha fet ressò de l'actual conjuntura oferent-se disposats a formar part del Cos de Bombers Voluntaris, una vegada passades les proves exigides (per cert, no gens senzilles), i, sobretot, essent conscients que es lliuren a fer uns serveis de vegades arriscats i perillosos, pels que saben, de bell antuvi, que no en rebran mai ni cinc cèntims de recompensa material, però que, en canvi, la satisfacció moral superarà, de llarg, l'absència d'uns recursos materials en tot moment ben acceptats i desitjats per tothom.

Em sembla que cal posar ben clar que el nostre Parc està compost exclusivament de bombers voluntaris. Quan s'hagin enllestit els nomenaments de les darreres proves fetes a Lleida, el nombre total serà d'uns catorze.

En un altre ordre de coses, hi ha el convenciment que l'adjudicació d'un altre vehicle posat més al dia que el que es disposa en l'actualitat, va per bon camí i sigui una realitat en un esdevenidor no massa llunyà. Esperem, doncs, i siguem un xic optimistes, tocant sempre, però, de peus a terra. Ah! en cas de sinistre siguem moderats en les exigències dels qui ens han d'apagar el foc, i bandegen per sempre l'enviranada frase que de vegades se sol sentir. —**Quan arriben el bombers ja està tot llest**—. Sabem que això no és pas cert i que la gent voluntària no està ni pot estar al peu del canó esperant possibles requeriments d'actuació. És evident que aquest terreny és reservat exclusivament als professionals.

A. PONSÀ

Demografia

Mes gener 85

NAIXEMENTS:

Beatriu Gonzàlez i
Martínez dia 25 desembre 84

DEFUNCIONS

Anna Solé i Ginestà
82 anys dia 4
Carme Herbera i Tapioles
83 anys dia 8
Didac Teruel i Oliver
70 anys dia 16
Raimunda Marquilles i Camats
69 anys dia 17
Dolors Castellà i Roig
83 anys dia 17
Isabel Farreny i Mateu
82 anys dia 21

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE GENER DE 1985

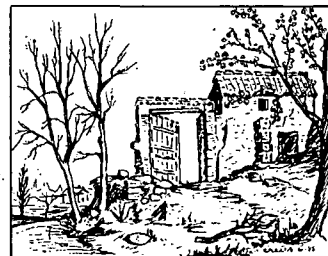
Dia 4	5 l/m2.
Dia 5	13,5 l/m2.
Dia 12	8,3 l/m2.
Dia 17	4.- l/m2.
Dia 20	1.- l/m2.
Dia 21	4.- l/m2.
Dia 25	6,5 l/m2.
TOTAL	36,3 l/m2.

L'aigua recollida els dies 4, 5, i 12 va ésser en forma de neu. La del dia 17, en forma de gel.

TEMPERATURES EXTREMES DEL MES DE GENER

Màxima del mes	11 dies 23 i 27
Mínima del mes	16 dia 16
Oscil·lació extrema mensual	27
Mitja de les màximes	4.032
Mitja de les mínimes	4.967
Mitja de les mitjanes	0.467
Mitja mensula a les 8 h.	2.483

L'Observador:
Deudat Pont

Electricitat

Jaume Omedes

Instal·lacions i Reparacions
de tota mena

Tel. 39 03 36

Carrer del Clos

AGRAMUNT

JOIERIA - RELLOTGERIA

Articles de Caça i Esport

Esteve Plagues

ELECTRODOMESTICS

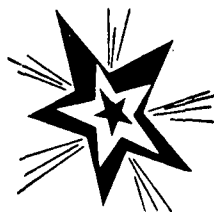
Representant de les Màquines de Cosir

ALFA i REFREI

Carrer Sió, 21 AGRAMUNT Tel. 39 02 61

Fruites Serra

JOGUINES

OBJECTES

REGALS

l'Ultima Novetat

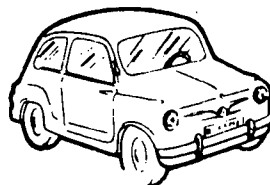
Sant Joan, 22 — Tel. 39 06 57

FUNERARIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de OCASO, S. A.

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Planxisteria

Carrer del Firal
Tel. 39 06 69
AGRAMUNT

SANS

TALLERS

Joan Jové i Solé

Especialitzats amb Soldadura, Sensfins,
Treballs de Torn, Serralleria en general

Portes basculants i tota classe de treballs en
Fusteria d'Alumini

Tel. 390601 Pressupostos sense compromís

Carrer del Clos, s/n. AGRAMUNT

INDUSTRIAS PADULES DORRIBES S.A.

SITGES per emmagatzemar pinsos, farines, ciments
i cereals VIS-SENSFINS transportadors i
elevadors de diferents mides i potències

Poligon, s/n. Tels. 39 06 06—39 06 25 AGRAMUNT

amenitats

No	l'Ur	brer	fe
gell	hi	no	pel
ha	que	nes	dei
ner,	bon	ple	xi
ge	ses	bas	les

REFRANS DE TOTA MENA

- El riure va a estones
- Si vols estar ben servit, fes-te tu mateix el llit
- Cadascú sap on li apreta la sabata
- Secret de dos, és perillós; secret de tres, no val res
- Qui sembla caritat, cull amistat
- Qui a trenta anys no té seny ni a quaranta té cabal, a cinquanta a l'hospital

PAS AL REI

Començant per la síl·laba on asse-nyala la fletxa i fent el moviment del Rei als escacs, trobareu un refrany i el nom propi de la seva comarca.

No hi ha bon gener, que no deixi les basses plenes pel febrer. L'Urgell.

PAS AL REI

Solució:

EVITEM ELS BARBARISMES

- Acantilad:** espadat, penya-segat
Acecho: aguait
Acera: vorera, voravia
Aclarar: aclarir, esclarir // esbrinar, escatir // esbandir, esbaldir
Acreeador: creditor
Adelantar: avançar, avençar // anticipar
- Adiós:** adéu, adéu-siau
Adivinar: endevinar.
Adorno: ornament, adorna-ment, adorn
Aduan: duana
Afán: afany, dèria, deler
Afeitar: afaitar
Agravar: agreujar, empitjorar
Agüero: averany, presagi

A	A	B	A	R	R	A	F	I	T	O	B
C	L	D	E	F	P	O	Q	U	E	R	I
A	L	L	I	N	A	M	G	A	H	I	R
T	J	K	I	L	M	B	R	I	S	C	A
A	N	O	P	R	Q	E	R	S	T	U	T
T	V	X	Z	A	B	B	U	A	C	C	I
S	D	I	E	I	F	M	G	S	H	I	L
A	J	K	R	A	O	L	A	M	U	N	O
H	O	T	N	A	P	R	Q	C	R	M	S
B	S	O	U	T	N	U	R	V	S	X	Z
U	M	A	B	T	C	A	D	U	E	E	F
S	G	H	I	J	K	L	B	M	B		

SOPA DE LLETRES

En aquest embolic de lletres hi ha tretze classes de jocs que s'hi juga amb les cartes.

A	B	A	R	R	A	F	I	T	O	B	
C	L	D	E	F	P	O	Q	U	E	R	I
A	L	L	I	N	A	M	G	A	H	I	R
T	J	K	I	L	M	B	R	I	S	C	A
A	N	O	P	R	Q	E	R	S	T	U	T
T	V	X	Z	A	B	B	U	A	C	C	I
S	D	I	E	I	F	M	G	S	H	I	L
A	J	K	R	A	O	L	A	M	U	N	O
H	O	T	N	A	P	R	Q	C	R	M	S
B	S	O	U	T	N	U	R	V	S	X	Z
U	M	A	B	T	C	A	D	U	E	E	F
S	G	H	I	J	K	L	B	M	B		

Esports

HANDBOL

Després de les prolongades vacances Nadalenes provocades per la Nevada, les fortes gelades i les baixes temperatures, torna l'activitat pel que fa al Club Handbol, però he de remarcar que durant 21 dies no s'ha pogut entrenar, el que ha trencat el ritme de preparació Física i Tècnica que portaven els jugadors del Club, gràcies al treball de l'Antoni Figuera i de l'Entrenador el Xavier Gratacós, els motius eren clars, en la pista del Polisportiu hi havia 20 cm. de neu i gel. Però el Club el mes de setembre vol sol·licitar al Dtor. de l'Institut de Batxillerat permís perquè en cas que algun dia no es pogués entrenar en el Polisportiu ens deixés el gimnàs de l'Institut per així no trencar el ritme almenys de preparació física, però es veu que per aquesta Entitat d'Ensenyament i les seves Juntes Directives el Club Handbol no té la suficient categoria perquè almenys es dignin en contestar la negativa dita oralment, «per escrit» que és com ho vàrem sol·licitar.

Molt lamentable que es privi a aquesta població de l'únic gimnàs públic que hi ha, però que realment és privat, ja que tots hi hem estudiat a l'Institut i quasi que, allí hi va néixer l'Handbol, però es veu que les mentalitats envers l'Esport i envers el nostre Club canvien, perquè en l'anterior etapa el lloc d'entrenament era l'esmentat gimnàs amb el beneplàcit de tothom, i per cert que s'aconseguien 2 títols provinçials, i un subcampionat de Catalunya.

Bé els resultats dels dos únics partits disputats en el mes de gener són els següents:

C.H. ALFARRAS: 10 — C.H. AGRAMUNT-BAR SPORT: 13

Partit disputat davant un equip violent i molt dur amb la benevolència de la parella arbitral, malgrat tot es va aconseguir la victòria, però es va notar la manca de preparació física.

C.H. LINYOLA: 8 - C.H. AGRAMUNT-BAR SPORT: 13

Nova victòria i així es consolida definitivament el 2on lloc de la Classificació General el que dona lloc a disputar la Fase Final de la Lliga Provincial, el partit va ésser correcte i ben jugat pel Linyola durant la primera meitat, en la segona l'Agramunt els superà amb facilitat. Cal ressaltar el bon partit en defensa realitzat pels nostres jugadors.

AGRAMUNT-BAR SPORT: Farré i Jordi (porters) jugadors de camp: Enric 3, Màrius, Fernández 1, Ribalta 1, Paco 2, Nico, Tomàs 4, Pepe, Vendrell i Torra 2.

CLASSIFICACIÓ.

Sícoris.....	22 Punts.
Agramunt.....	20 Punts.
Tàrrega.....	16 Punts.
Linyola.....	15 Punts.

Bellpuig.....	8 Punts.
La Pobla.....	7 Punts.
Artesa S.....	7 Punts.
Alfarràs.....	5 Punts.

Hi ha alguns Clubs als que se'ls ha descomptat punts per sanció Federativa.

GOLEJADORS: Tomàs 65, Paco 58, Enric 27, Màrius 26, Fernández 21, Torra i Roman 11, Vendrell 7, Ribalta 6, Carles 5, Pepe i Nico 4, i Pedrós 1.

Finalment hem de dir que el proper dia 9 de febrer s'inicia la lliga cadet de la Comarca de l'Urgell, esperem bons resultats dels joves. I que la Fase Final de la lliga s'inicia el dia 17 en el terreny del perillós C.H. Gardeny de Lleida.

Jordi Marti.

FUTBOL

I REGIONAL — GRUP 5è.

Degut a les males condicions dels terrenys de joc, produïdes per les precipitacions de neu i corresponents gelades, s'han ajornat els partits següents:

Jornada 16- 6 gener Agramunt-Ponts

Jornada 17-13 gener Balaguer-Agramunt

Jornada 18-20 gener Oliana-Agramunt

Durant el mes de gener solament s'ha jugat el partit corresponent a la jornada 19, celebrat el diumenge 27 de gener i el resultat va ésser Agramunt 1-Soses 0.

Les tres setmanes sense entrenament degut al mal temps i la visita del Soses que el diumenge anterior, dia 20 de gener, va guanyar en el seu camp al Solsona per 5-0; va fer que l'aficionat local anés al camp de futbol el diumenge a un quart de cinc amb una mica de recel.

Un sol gol de Guitart en el minut 30 de la primera part va servir per decidir el partit, que es caracteritzà pel mal joc dels dos equips; acusant el CF Agramunt, sobretot en el 2on temps, aquests 21 dies d'inactivitat física.

El més important s'aconseguí, ja que el CF Agramunt assolí els dos punts que li permeten situar-se en 2on lloc de la classificació d'aquest 5è grup de primera regional, distant solament dos punts del Balaguer que segueix encapçalant la classificació.

ALINEACIONS

CF Agramunt: Abad - Guixé - Tolosa - Lloblet - Xandre - Guitart - Pla - Figuera - Soldevila - Llorente i Escolà.

Quan faltaven uns minuts per finalitzar el partit, Gil va substituir a Figuera.

CF Soses: Palau - Carreras - Càrdenas - Medina - Roca - Arroyo - Moreno - Cirici - Tello - Fidel i B. Roca.

A la segona part Humbert substituï a Roca.

Arbitre: Sr. Moreno del col·legi lleidatà, va fer un regular arbitratge.

Gols: 1 - 0 Guitart (32').

Després de jugades 16 jornades, la taula de golejadors del CF Agramunt és la següent:

Llorente.....	11 gols.
Escolà.....	9 gols.
Soldevilla.....	5 gols.
Pla.....	2 gols.
Figuera.....	2 gols.
Guitart.....	2 gols.
Martí.....	10 gols.
Llobet.....	1 gol.

Sense temps per donar informació detallada del partit de futbol del diumenge 3 de Febrer, si podem almenys, deixar constància del resultat:

A.E. Termens 2 - CF Agramunt 0.

CLUB NATACIÓ AGRAMUNT

El dia 19 i 20 de gener es va fer, la classificació final del Campionat de clubs, Romà Farré i J. Carles Escolà varen anar a Figueres, aquest últim en tres de les proves realitzades, va fer les mínimes, per a poder anar al Campionat de Catalunya categoria absoluts, la Rosa i Mª Antònia Serra varen anar a Reus.

El dia 26 i 27 de gener, vint-i-tres dels nedadors van assistir al Campionat de Catalunya de Promoció a Vic, d'allí van venir carregats de medalles.

Romà Farré categoria absoluta va portar medalles d'or: en 200 metres esquena, 100 m. esquena, i 50 m. lliures. Medalla de plata en 200 m. estils.

Rosa Serra va obtenir medalla d'or en 100 metres braça i dues de plata en 200 m. braça i 200 m. estils en la categoria 70-73.

Marissa Boncompte una medalla de bronze en 200 m. esquena, categoria absoluts.

Mª Antònia Serra una medalla de bronze en 200 m. esquena, categoria 70-73.

ATLETISME

El dia 20 de gener es va reunir a Riudoms, la selecció d'Atletisme de Lleida en la modalitat de marxa i cros, entre els atletes n'hi havia tres d'Agramunt, en Ramon Boncompte i Trepapat, en marxa, i Pere Anton i Pijuan, i Xavier Súrria, de reserva modalitat cros. Aquest era un Campionat de selecció per poder anar als Campionats d'Espanya, no es van classificar però varen millorar les seves marques.

MAGDA TREPAT I DAVI.

escolteu...

RÀDIO SIÓ

Emissora d'Agramunt i la Ribera

banda f.m. 105.5 mhz.

L'Ajuntament informa

ACORDS DELS PLENS CELEBRATS EL 18 DE GENER

Després del corresponent estudi, presentació i debat, es va aprovar el pressupost ordinari corresponent a l'exercici de 1.985 amb els vots favorables de la candidatura d'I.P.N. i P.S.C.-P.S.O.E. El resum d'aquest pressupost és el següent:

INGRESOS:

Impostos directes	17.677.000.— Ptes.
Impostos indirectes	5.393.700.— Ptes.
Arbitris municipals	19.606.500.— Ptes.
Ingressos patrimonials	370.800.— Ptes.
D'altres ingressos	1.000.— Ptes.
Transferències corrents i subvencions	24.951.000.— Ptes.
TOTAL	68.000.000.— Ptes.

DESPESES

Remuneracions del personal	29.854.945.— Ptes.
Serveis i compra de béns	22.914.484.— Ptes.
Interessos	7.972.866.— Ptes.
Transferències corrents i subvencions	2.967.044.— Ptes.
Aportació al pressupost d'inversions	900.000.— Ptes.
D'altres despeses	40.000.— Ptes.
Amortització préstecs	3.350.661.— Ptes.
TOTAL	68.000.000.— Ptes.

FACTURES APROVADES:

A E.S.A., combustible vehicle bombers.....	3.045	A B.O.E. subscripció any 85.....	16.700
A E.S.A. combustible vehicle escombraires		A L'Aliança, conducta mes gener.....	30.000
i tractor.....	20.402	A P. Ramon S.A., caramels Reis.....	19.278
A Foment Pro-Mercat, quota gener.....	5.000	A Lluís Vilà, emblemes i plaques renovació	
A M. Recasens, materials.....	10.991	velomotors i bicicletes.....	40.110
A E. Tarruella Ubach, rètols Ajuntament....	30.000	Al mateix, emblemes renovació guals.....	6.894
A F.E.C.S.A., enllumenat.....	3.181	A A. Figueras, material Reis.....	21.187
A Diari Oficial Generalitat, subscripc. any 85	7.500	A Mutua Nal. del Automovil, assegurança	
A El Consultor, subscripció revista		accidents vehicle bombers any 85.....	9.303
«El Consultor», any 85.....	14.139	A Certamen, subscripció revista any 84.....	4.850
		A Pirot. Zaragozana, material Reis.....	38.033
		A Farmàcia Viladot, receptes Beneficència,	
		any 84.....	76.358

LLICÈNCIES D'OBRES

Antoni Fernández i Fernández, per a la connexió d'un dret a la xarxa general del servei d'aigües potables, per a la seva casa. C. del Molí Vell.

Pau Garrido i Rodríguez, per tancar un hort-jardí en el pati de la seva casa. Ronda dels Comtes d'Urgell.

Francesc Solà i Garcia, per fer un forat a la paret pel tub de l'escalfador de butà en la casa. C.d'Àngel Guimerà.

Agustí Corrales i Fontova, moviment de terres per als fonaments de dues vivendes en les parcel·les 15 i 16 de l'Eixample del Sió.

Josepa Lombardo i Molina, per fer una porta per entrada del cotxe al garatge de la seva casa. Pl. de l'Om.

Maria-Socors Soldevila i Vila, canviar l'aigüera i arreglar l'enrajolat de la seva casa. C. del Pou del Gel.

Daniel Secanell i Gené, per construir un terrat en la seva casa. Ronda dels Comtes d'Urgell.

Josep Ball i Armengol, per arrebossar i enrajolar una paret als baixos de la casa. C. de la Sabateria de Dalt.

Joan Puig i Cahelles, repassar les parets interiors dels baixos de la casa. Raval de Puigverd, 34.

Lluís Escolà i Garriga, per arrebossar parets interiors i enguixar el sostre del seu local de fusteria. C. del Control.

Josep Fernández i Perera; avançar una tanca existent per posar-la en línia, en el seu pati. C. del Molí Vell.

Josep-Maria Torres i Sabé, per fer un tancat al terrat de la seva casa. C. del Sió, 35.

Genari Romeu i Rossel, per ensorrar la teulada i el primer pis de la casa. Raval de Puigverd, 70.

NÍNIXOLS CEMENTIRI.

Mercè Vilanova i Mora, per adquisició del nínxol nº 34 de la Galeria del Sagrat Cor de Jesús al Cementiri Municipal.

Jaume Grau i Simon, per adquisició del nínxol nº 32

de la Galeria Ntra. Sra. dels Dolors al Cementiri Municipal.

Josep Puigpinós i Vilella, adquisició del nínxol nº 96 de la Galeria de Sant Jordi al Cementiri Municipal.

SEMPRE FEM CAP A LA LLENGUA

Suposo que el lector s'haurà adonat de les moltes errades que surten en els textos que es publiquen en aquesta secció. Tots els escriptors fem errades. Fins i tot el nostre gran Salvador Espriu ha de passar pel corrector. Però una cosa són les badades que tots cometem, de resultes d'un país sotmès a un bilingüisme real, i una altra cosa és la deixadesa d'una feina feta barroerament. D'ara endavant jo no responc dels meus escrits un cop transcrits en lletra de motllo, especialment pel que es refereix a omissions, alteracions i faltes tan gruixudes com posar «comvidar» i no convidar. Etc.

La forma cuidada o descuidada de l'aparició dels papers impresos de cara al públic, és, sense cap mena de dubte, un signe que explica moltes coses. Una, per exemple, seria l'estat lingüístic d'un país i la seva normalitat. Us imagineu un estat català en el qual, des de segles, només s'hagués parlat i escrit la llengua catalana d'una manera continuada, sense cap mena d'interrupció, de persecució i de silencis socials? En un estat així, amb una única llengua, la pròpia, des de l'escola primària fins als estudis superiors passant per tots els oficis i professions, hi hauria hagut tal cohesió que tot el que ara es fa d'una manera forçada per a aconseguir la normalitat, hauria esdevingut inqüestionable.

Tota aquesta anormalitat lingüística que hem viscut i encara vivim, ha tingut conseqüències molt tristes. La principal, a la meua manera de veure, és el divorci que hi ha entre una llengua oral i una llengua escrita. Tots, o gairebé tots els catalans, parlem molt malament la nostra llengua. La causa és que la història de Catalunya ha estat la pròpia d'un país sense estructura estatal, ocupat per exercicis i administracions estranyes que —recordeu el cèlebre Decret de Nova Planta— imposaven una llengua estrangera.

Sovint, mentre les grans ciutats eren sotmeses a la pressió d'un estat centralista i despersonalitzador, obligant a emprar formes socials de comunicació impròpies, la llengua del país es refugiava a zones rurals. El resultat ha estat que cada cop que s'ha produït una reinaxença, ha sorgit un conflicte entre l'artificiositat d'un català urbà,

madurat per força, i un català arcaic conservat a comarques.

El desgavell més gros, però, ha esdevingut darrerament quan, per raó d'una política estatal nefanda, el nostre país s'ha vist invaït per capes socials provinents no sempre, ni de bon tros, de «provincies» espanyoles desenvolupades, sinó més aviat de comarques rurals que l'administració central tenia abandonades. De resultes ha sorgit una barreja lingüística monstruosa, monstruositat que s'ha afegit, especialment a les ciutats, a aquest híbrid resultant d'uns catalano-parlants que havien acceptat, sense manies, la llengua del vencedor-ocupador.

Així, ens podem preguntar, què «parlem» avui a Catalunya? Parlem una llengua que en cap moment no correspon a la llengua escrita, o, dit d'una altra manera, que no correspon a la nació culta que és el nostre país. I el més trist de tot, és que, una vergonya estranya, o un pudor indegut, fan que el fet de «parlar bé» sigui bandejat sistemàticament com una realitat aliena.

Es parla bé a les escoles? Es parla bé a TV-3? Es parla bé al parlament de Catalunya? A cops he pensat —deixeu-m'ho dir sense cap voluntat pedant— que un desgavellat narcisisme primari és la causa d'aquest refús irracional a parlar bé.

Un estiu, en una platja de Salou, vaig poder contemplar com una mare francesa ensenyava a pronunciar els mots a un filllet seu. Era exemplar veure com la mare, un cop el minyó havia assimilat el mot, l'ensinistrava a matisar la dicció, i com no parava fins que la criatura es comportava degudament. Quina mare es comporta així a casa nostra? O quin mestre? O quin professor? O quin polític?

No sé si el problema té solució. Jo crec sincerament que sí, encara que sigui a llarg termini i amb l'aportació d'una voluntat decidida de tots els catalans a comportar-se com si la nostra llengua hagués estat sempre, i molt més ara, el principal senyal de la nostra identitat. I en dir catalans, també em refereixo a tots el castellans que, entre nosaltres, amb tanta facilitat són del Barça..., o que decididament voten un partit nacionalista català...